

ЗВЯЗДА

БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

Аляксандр Лукашэнка павіншаваў Кацярыну Карстэн з заваяваннем Кубка свету-2010 па акадэмічным веславанні

Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка павіншаваў двухразовую алімпійскую чэмпіёнку Кацярыну Карстэн з заваяваннем Кубка свету-2010 па акадэмічным веславанні. Аб гэтым карэспандэнт БЕЛТА паведамілі ў прэс-службе беларускага лідара.

Як паведамлялася, Кацярына Карстэн 11 ліпеня выйграла свой трэці ў гэтым сезоне этап Кубка свету — славетную Люцэрнскую рэгату, а заадно стала і ўладальніцай Кубка свету-2010 па акадэмічным веславанні.

У фінальным завезде Люцэрнскай рэгаты Кацярына Карстэн пераадолела 2000 м за 7 мин. 31,27 сек., аперэдзіўшы сярэбранага прызера Мірку Княпакву з Чэхіі. Бронза дасталася Фрыдзе Свенсан са Швецыі, якая ўступіла беларускай амаль 6 сек.

У гэтым сезоне 38-гадовай Кацярыне Карстэн не было роўных таксама на этапах Кубка свету ў славенскім Бледзе і германскім Мюнхене. У швейцарскім Люцэрне адбыўся заключны этап у гэтым сезоне. Па выніках трох этапаў беларуска заваявала чарговы свой трафей — Кубак свету-2010.

Прыбыццё чарговага танкера з венесуэльскай нафтай для Беларусі ў порт Адэсы чакаецца 17 ліпеня

Прыбыццё чарговага танкера з 76 тыс. тон венесуэльскай нафты для Беларусі ў порт Адэсы чакаецца 17 ліпеня, паведамілі БЕЛТА ў дыспетчарскай нафтагазавага тэрмінала марскога порта.

Гэта ўжо чацвёрты па ліку танкер, які ажыццяўляе дастаўку нафты з Венесуэлы для Рэспублікі Беларусь праз тэрыторыю Украіны.

Цяпер на перавалачнай базе Адэскага марскога гандлёвага порта прадаўжаецца адгрузка з ёмістасцю нафтагазавага тэрміналу ў чыгуначныя цыстэрны каля 30 тыс. тон дастаўленай у Адэсу ў канцы чэрвеня папярэдням танкерам венесуэльскай нафты для Беларусі. Больш за 35 тыс. тон нафты ўжо адпраўлена за гэтыя дні на Мазырскі НПЗ для далейшай перапрацоўкі.

Першыя дзве партыі вуглевадароднай сяравіны з Венесуэлы (аб'ёмам каля 80 тыс. тон на кожным з танкераў) былі дастаўлены ў марскі порт Адэсы ў канцы чэрвеня і дваццаты чысла чэрвеня гэтага года.

Усяго праз Марскі гандлёвы порт Адэсы за перыяд з мая 2010-га па красавік 2011 года плануецца паставіць на Мазырскі НПЗ для перапрацоўкі каля 4 млн. тон венесуэльскай нафты.

Паводле даных Міністэрства паліва і энергетыкі Украіны, украінскі бок мае тэхнічныя магчымасці для прыёму ў прапанаваных беларускім бок аб'ёмах венесуэльскай нафты ў чарнаморскіх партах, яе перавалкі і далейшай транспарціроўкі ў Беларусь чыгуначным і трубаправодным транспартам з павелічэннем у далейшым да 10 млн. тон нафты ў год.

Як чакаецца, сёння ў Кіеве па выніках сустрэчы першых віцэ-прэм'ераў Уладзіміра Сямашкі і Андрэя Кліюева будзе падпісана міжурадавае пагадненне аб узаемавыгодным двухбаковым супрацоўніцтве Беларусі і Украіны ў сферы транспарціроўкі нафты.

Фота Літвы/ОАИМПА

ЗАВІТАЛА ТРАПІЧНАЯ СПЯКОТА — МЕСЦАМІ ДА 36°

НА ПРАЦЯГУ тыдня чакаецца аманальная гарачыня, сярэдняя тэмпература паветра будзе на 6–10 градусаў больш за кліматычную норму.

Увесь тыдзень тэрыторыя нашай краіны будзе знаходзіцца пад уздзеяннем Азорскага гарачага антыцыклону, які рухаецца з боку цэнтральнай Атлантыкі праз Еўропу на паўночны захад Еўрапейскай Расіі, паведаміла рэдакцыя галоўнага сіноптыка Рэспубліканскага гідрометэацэнтра Мінпры-

роды Вольга ФЯДОТАВА. Разам з усходнімі вятрамі да нас будзе зацягвацца гарачае субтрапічнае паветра. Адначасова з антыцыклонам, праз паўднёвыя і заходнія раёны краіны, у Беларусь завітае вільготнае і няўстойлівае паветра з боку Украіны. Сёння ўдзень па поўдні краіны кароткачасовы дажджы, месцамі наваліцца і моцныя ліўні. Тэмпература паветра ўдзень да 27–33 градусаў.

У сярэдзі і чацвер спякота працягнецца, аднак кароткачасовы дажджы распаўсюдзіцца ўжо і на паўднёвы захад краіны, дзе чакаецца няўстойлівае з наваліцамі надвор'я. А вось на паўночным усходзе будзе суха. Вечер зменіцца на паўднёва-усходні, а тэмпература паветра ўдзень павялічыцца яшчэ на 1–2 градусаў: уначы чакаецца — 16–23, удзень — 28–33, у асобных раёнах у усходзе краіны да 36 градусаў.

Самая моцная гарачыня прагназуецца сіноптыкамі ў пятніц суботу. Тэмпература ўначы — 18–23, удзень — 30–34, месца-

мі — да 36 градусаў. У асобных раёнах, пераважна на захадзе, магчымыя невялікія дажджы. Толькі ў нядзелю 18 ліпеня антыцыклон пачне адступіць на поўдзень еўрапейскай Расіі, а ў Беларусь завітае больш свежае заходняе паветра і кароткачасовы дажджы, часткова аслабне спякота. Тэмпература ўдзень да 24–29 градусаў. На паўднёвым усходзе краіны спякота адлучыцца толькі ў пачатку наступнага тыдня.

Сяргей КУРКАЧ.

ХРОНІКА АПОШНІХ ПАДЗЕЙ

У РАСІІ ЖЫВЕ ПАЛОВА ЁЎХ НЕАНАЦЫСТАЎ СВЕТУ?

Каля паловы актыўных неанацыстаў жывуць у Расіі, што складае 50–60 тысяч чалавек ад агульнасусветнай колькасці ў 120 тысяч. Такія вынікі даследавання, праведзенага Маскоўскім бюро па правах чалавека, піша нямецкая газета Der Tagesspiegel.

Найвялікшая канцэнтрацыя правых экстрэмістаў зафіксавана ў Санкт-Пецярбургу. Там лік прыхільнікаў неанацызму дасягае 15 тысяч чалавек. Тым часам у Маскве іх усяго каля 2,5 тысяч чалавек. Нямецкае выданне звязвае гэты факт з тым, што ў сталіцы значна большы кантроль дзяржавы і праваахоўных органаў.

Штодзённая з'ява стала праява нывасіцы да выхадцаў з Каліфорніі і былых саюзных рэспублік, асабліва ў паўднёвых рэгіёнах краіны. Акрамя таго, моцная падобная настроі на Урале, адзначае InoPressa.ru. Лозунг «Расія для рускіх!» на дадзены момант падтрымлівае каля 53 % насельніцтва. Нацыяналістычны ідэі карыстаюцца асаблівай папулярнасцю сярод моладзі да 30 гадоў, якія расчараваліся ў палітычным развіцці Расіі, лічыць дырэктар Цэнтра этналагічных даследаванняў Эміль Пайн. Прычыны падобнай з'явы эксперты бачаць у сацыяльным рассленні насельніцтва краіны і ва ўзроўні адукацыі, які ўвесь час зніжаецца.

ДАСЛЕДАВАННЕ: РАЗВАЛ ЕЎРАЗОНА ДАПАМОЖА ЭКАНОМІЦЫ ЕЎРОПЫ

Развал еўразоны даў бы імпульс да росту эканамікам рэгіёна. Да такіх высноў прыйшлі эксперты Capital Economics у сваёй апошняй справаздачы, паведаміла газета The Guardian.

Як лічаць эканамісты брытанскай даследчай кампаніі, ліквідацыя валютнага саюза пайшла б на карысць як моцным, так і слабым яго ўдзельнікам, бо выклікала б неабходную рэбалансуючую эканамікі рэгіёна. З самага пачатку былі слабыя члены еўразоны, так званыя краіны PIIGS (Партугалія, Італія, Ірландыя, Грэцыя і Іспанія), пакутавалі з-за росту цэнаў, тады як іншыя краіны, напрыклад, Германія, падтрымалі іх канкурэнцяздольнасць. З 1999 года канкурэнцяздольнасць эканамікі Грэцыі, Партугаліі, Іспаніі і Італіі упала ў параўнанні з германскай больш як на трэць.

Другая праблема, на думку аўтараў справаздачы, таксама заключаецца ў Германіі. Хоць у гэтай краіне вялікае актыўнае салда гандлёвага балансу, яна адмовілася ад нарочытва ўнутранага попыту, каб дапамагчы стымуляваць рост на больш слабых і абцяжараных абавязкамі рынках. Падзел краіны PIIGS прывядзе, паводле сцэнара Capital Economics, да абсяжэння іх валют. Гэта, у сваю чаргу, пераломіць іх недастатковую канкурэнцяздольнасць і створыць эксперты рост. Германія, мяркуюць эксперты, таксама атрымае сваю выгаду ад ліквідацыі валютнага саюза. Аднавіўшы нямецкую марку, краіна адуже, падтрымае гандлёвы баланс. «Беларусіны дадатны баланс знешняга гандлю, ад якога германскі спажывец не атрымае нічога, будзе ператвораны ў рост дзяржаўных і спажывецкіх выдаткаў. Жыццёвы ўзровень нямецкіх сем'яў узрасце», — гаворыцца ў матэрыялах даследчай кампаніі.

Калі не ліквідаваць адзіную валюту, члены саюза не змогуць увайсці ў звычайны эканамічны цыкл, скажаў газеце The Sunday Telegraph аналтык, эканаміст Capital Economics Крыстафер Смолвуд.

НАСЕЛЕНЦТВА ПЛАНЕТЫ ДАСЯГНУЛА 6,89 МІЛЬЯРДА ЧАЛАВЕК

Насельніцтва Зямлі дасягнула 6,89 мільярд чалавек. Кожную секунду на планеце нараджаюцца тры чалавекі, паводле прагнозу, да 2050 года лік зямляна перавысіць дзевяцімільярдную адзнаку.

Найбольш імкліва расце насельніцтва краін, якія развіваюцца, адзначае агенства КНА. Да 2050 года колькасць насельніцтва 49 найбуйнейшых краін падвойцца і складзе 1,7 мільярд.

БОЛЬШ ЗА МІЛЬЁН ЖЫХАРОЎ КАТАЛОНІ ЗАПАТРАБАВАЛІ НЕЗАЛЕЖНАСЦІ АД ІСПАНІІ

Сотні тысяч іспанцаў выйшлі на вуліцы Барселоны на акцыю пратэсту ў падтрымку аўтаномнага статусу Каталоніі.

Як перадае АРР, на вуліцы абласной сталіцы пачаліся больш за мільён чалавек, якія выступалі за пашырэнне аўтаноміі Каталоніі.

Маніфестацыя пачалася 10 ліпеня ў 18.00 па мясцовым часе і завяршылася праз некалькі гадзін. Маніфестанты прыйшлі па цэнтральным вуліц горада. Яны неслі вялікі плакат з надпісам «Мы — нацыя, і мы прымаем рашэнні». Паводле слоў аднаго з удзельнікаў дэманстрацыі, гэта акцыя з'яўляецца першым крокам Каталоніі на шляху да здыцця незалежнасці.

У цэлым, адзначаюць паліцыяны, акцыя прайшла без здарэнняў, аднак некаторыя радыкальныя настроены каталонцы паводзілі сябе агрэсіўна. У прыватнасці, некалькі ўдзельнікаў акцыі разарнулі, а затым спалілі іспанскі сцяг, а іншыя — паспрабавалі ўчыніць бойку з чалавекам, які выйшаў на вуліцу з дзяржаўным сцягам Іспаніі.

Па розных падліках, якія прыводзяць іспанскія СМІ, у маніфестацыі ўзялі ўдзел ад 1,1 мільёна да паўтара мільёна чалавек. Нагоднай да гэтай маштабнай акцыі пратэсту стала пастанова Канстытуцыйнага суда Іспаніі, які пацвердзіў прынятае раней рашэнне пра адмену некалькіх пунктаў аўтаномнага статусу Каталоніі. Так, суддзі выключылі з дакумента вызначэнне жыхароў Каталоніі як асобнай нацыі, пастанаваўшы, што ўсе, хто жыве ў Іспаніі, павінны называцца іспанцамі.

КІРГІЗСКА УЛАДЫ ПРЫЗНАЛІ ГІБЕЛЬ 893 ЧАЛАВЕК НА ПОЎДНІ КРАІНЫ

У ходзе чэрвеньскіх паграмаў на поўдні Кіргізі загінулі 893 чалавекі. Такія звесткі прывёў часовы віцэ-прэм'ер рэспублікі Азімбек Бекназаруў.

Ён адзначыў, што гаворка ідзе пра тых, чыя смерць афіцыйна зарэгістравана. Паводле слоў часовага віцэ-прэм'ера, рэальная загінула больш, паколькі многія былі пахаваныя без рэгістрацыі. На пытанне пра тое, калі сярод загінулых больш — узбекаў ці кіргізаў — Бекназаруў адказаў адмоўна.

Сутыкненні на поўдні Кіргізіі, у якія аказаліся ўцягнутымі прадстаўнікі кіргізкай і ўзбекскай абшчыны, пачаліся ў ноч на 11 чэрвеня. Былі забіты сотні людзей. Многія дамы былі спаленыя і разрабаваныя, больш за ўсё пацярпелі месцы кампактнага пражывання узбекаў. Каля ста тысяч чалавек, ратуючыся ад паграмаў, уцяклі ў суседні Узбекістан.

ЗЛОДЗЕЯ ВЫДАЛА ШЫКОЎНАЕ АЎТО

Амаль праз два гады пасля здзяйснення злачынства затрыманы грамадзянін, які выкраў з вялікай крамы ў цэнтры Гомеля 84,5 мільёна рублёў.

42-гадовы мужчына працаваў у самым буйным універмагу абласнога цэнтра ахуцінкам. Сваё злачынства ў кастрычніку 2008 года ён спланавана загадзя, і «на справу» пайшоў адзін. Пад канец рабочага дня, калі ўся выручка была ў спецыяльнай пакоі, адкуль яе павінны былі забіраць інкасатары, з памяшкання літаральна на 5 хвілін выйшла супрацоўніца. Жанчына замкнула дзверы на замок, але яе не паставіла на гэты кароткі тэрмін сігналізацыя. Злодзеі скарыстаўся сітуацыяй, якую доўга чакаў — узламаў дзверы і забраў грошы. Іх ён схаваў у надзейным месцы і на працягу года нават не дакрануўся. Потым пачаў вымаць і абменьваць невялікімі партыямі ў розных абменніцках горада. Ён трапіў пад падарэчце, калі на рэзцы купіў аўтамабіль за 12 тысяч долараў, гараж да яго і іншую нятаную маёмасць. Калі мужчыну затрымалі, у яго знашчылі ашчэ захоўвалася 4,5 тысячы долараў. Грошы канфіскаваныя, а на маёмасць грамадзяніна, які да апошняга часу так і працаваў ахуцінкам у краме, накладзены арышт.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

Твае правы

НА ДЫСКАТЭКІ — ТОЛЬКІ ПА ЖАДАННІ

Сяргей ГРЫБ

ПРАЦОЎНЫ кодэкс у любым выпадку будзе галоўным. І ўсё ж таксама не сакрэт: «свой статус» маюць не толькі манастыры. Бо ў кожнай арганізацыі ёсць поўнае права самастойна вызначыць уласныя правы ўнутранага працоўнага распарадку, службовыя інструкцыі, штатныя расклады, графікі работы і зменнасці, графікі водпуску, а кіраўніцтва той жа арганізацыі можа выдаваць загады ці распараджэнні. Прычым тут наймальнік даецца значная свабода. Аднак з вельмі істотнай агаворкай: яна павінна ставяцца з заканадаўствам. Інакш кажучы, усталяваныя «правы гульты» выключна па ўласным меркаванні ніводны наймальнік не можа.

Кіраўнік закон не адмяняе

У Беларусі існуюць Тыповыя правы ўнутранага працоўнага распарадку, гэты дакумент рэгулюе агульныя пытанні прыёму і звальненняў, правы абавязкі работніка і наймальніка, вызначае працоўны час і яго выкарыстанне, сістэму зааховачвання і адказнасць за парушэнне працоўнай дысцыпліны. Аднак пры гэтым зразумела: прадугледзець нейкія аднолькавыя для ўсіх рамы тут немагчыма. Вызначыць, хто, калі, які і што павінен рабіць, можна толькі «на месцы». Таму цалкам лагічна, што канчатковае права распарадку правілаў застаецца за наймальнікамі. І саюз з тым, у гэтым выпадку трэба абавязваць праўдзельнасць у адносінах да прафмама. А, па-другое, тыя ж правы не павінны гаргацца становішча работніка ў параўнанні з «агульным» заканадаўствам. У адваротным выпадку ўсе рашэнні кіраўніцтва не маюць аніякай юрыдычнай сілы.

Падобная сітуацыя і са службовымі інструкцыямі, пры іх працоўны арганізацыі маюць права выкарыстоўваць свае падыходы, — распавядае загадчык аддзела прававой абароны — галоўны правы інспектар працы Цэнтральнага камітэта Беларускага прафсаюза работнікаў адукацыі і навукі Ларыса МАНОК.

— Аднак службовыя інструкцыі таксама неабходна ўзгадняць з прафмамам, і да таго ж службовыя інструкцыі павінны адпавядаць кваліфікацыйным дэдакцівам. А калі наймальнік хоча вызначыць работніку нейкія дадатковыя, не вызначаныя па спецыяльнасці, абавязкі, то ад таго ж работніка трэба атрымаць згоду і прадугледзець яго дадатковы аплата.

Галоўнае — уласныя гадзіны

Між тым практыка сведчыць: накіонт унутраных «правілаў гульты» ў тых жа ўстановах адукацыі ёсць шмат пытанняў. Вось адзін з найбольш спрэчных момантаў. Як вядома, настаўнікам вызначана скарачана працягласць працоў-

нага тыдня — не больш за 36 гадзін. Ці азначае гэта, што менавіта столькі часу павінен праводзіць у школе педагог, «нагрузка» якая ў тым жа выпадку, скажам, толькі 24 гадзіны?

— Трэба мець на ўвазе, што рэжым работы арганізацыі далёка не заўсёды супадае з рэжымам работы асобных супрацоўнікаў, і настаўнікі павінны з'яўляцца на сваім месцы толькі паводле раскладу сваіх урокаў, графікаў арганізацыйна-выхаваўчай работы і гадзін дадатковага кантролю, — падкрэслівае Ларыса Манок. — Таму калі нагрузка настаўніка складае 24 гадзіны, то менавіта столькі часу ён і абавязаны знаходзіцца ў школе. Бо нялішне заўважыць: у падработкаў па-гадзінная аплата, і калі падработкі мае нагрузку 24 гадзіны, то ён атрымае грошы толькі за гэты час.

Такое ж правіла распаўсюдзіцца і на канікулы. Падчас іх настаўнік працуе роўна столькі, колькі прадугледжвае аб'ём яго педагагічнай работы. Прычым у канікулярны перыяд наймальнік мае права выдаць загады і скарачана графік выхаду. Скажам, загадам можна прадугледзець, што настаўнік з 24-гадзіннай нагрузкай мусяць знаходзіцца на сваім месцы па 8 гадзін з дні ў тыдзень. Толькі з падобным загадам таго ж настаўніка неабходна абавязкова азнаёміць.

— Найбольш пікантны момант — субота, — працягвае Ларыса Манок. — Часта здараецца, што свае гадзіны да яе настаўнік ужо адпрацаваў, але менавіта ў гэты дзень праводзіцца важнае культурнае мерапрыемства або спартыўнае спаборніцтва. У такім разе выйсць толькі адно: наймальнік павінен выдаць загад на прызначэнне да працы ў выхадны дзень, азнаёміць з гэтым загадам работніка, а таксама вызначыць меры зааховачвання — адгулам ці двойнай аплатай.

Урок не для нарады

Вельмі падобныя маюцца і так званым метадычным днём. Калі ў гэты дзень настаўнік «гадзін» не мае, то і на працоўным месцы ён з'яўляцца не павінен. Аднак незалежна ад уласнага раскладу той жа настаўнік абавязаны прысутнічаць на пасяджэннях метадычных аб'яднанняў.

— Бывае, што на волны ад педагагічнай нагрузкі дзень прыпадае падсвят, — распавядае Ларыса Манок. — І тут узнікае цяжкавырашальнае сітуацыя: з аднаго боку, настаўнік з'яўляецца ў школе не абавязаны, а з іншага — праігнараваць падсвят ён не можа. Таму ў гэтым выпадку кіраўніцтва арганізацыі павінна знайсці кампраміс. І лепшы варыянт — правесці падсвят у час канікулаў.

Да слова, тое ж кіраўніцтва павінна ставіцца асцярожна і да такова моманту, як нарады. Правадзіць іх у працоўны час настаўніка катэгарычна забараняецца. Як забараняецца і адцягваць настаўніка падчас урокаў па выкананне пэўных «тэрміновых» даручэнняў.

ОТЧЕТ О ПРИБЫЛИ И УБЫТКАХ на 1 июля 2010 года

ОАО «Акционерный Сберегательный банк «Беларусбанк»

№ п/п	Наименование статьи	Символ	2010 г.	2009 г.
1	Процентные доходы	2011	2048127,6	1534024,6
2	Процентные расходы	2012	1498231,0	1183678,5
3	Чистые процентные доходы	201	549896,6	350346,1
4	Комиссионные доходы	2021	252189,6	214167,7
5	Комиссионные расходы	2022	67740,9	35120,1
6	Чистые комиссионные доходы	202	184448,7	179047,6
7	Чистый доход по операциям с иностранной валютой	203	86672,9	39137,0
8	Чистый доход по операциям с ценными бумагами	204	4410,1	4616,2
9	Доход в форме дивидендов	205	1393,6	526,6
10	Чистые отчисления в резервы	206	110117,9	108755,4
11	Прочие доходы	207	205042,4	210309,5
12	Операционные расходы	208	453795,3	416664,6
13	Прочие расходы	209	233987,2	59722,2
14	Налог на прибыль	210	34292,6	54189,5
15	ПРИБЫЛЬ (УБЫТОК)	2	19671,3	144651,3

Председатель Правления

Н. А. Ермакова

Главный бухгалтер

И. П. Лысоковская

Лицензия на осуществление банковской деятельности № 1 от 28.08.2008 г., выданная Национальным банком Республики Беларусь, УНП 100325912.

Курсы валют		Курсы валют	
установления		для безналичных расчетов	
НБ РБ з 13.07.2010 г. (для бн разліку)			
1 долар США	3 013,00	1 чэшская крона	149,63
1 еўра	3 787,64	1 польскі злоты	927,68
1 латвійскі лат	5 348,84	1 расійскі рубель	97,56
1 літоўскі літ	1 097,15	1 украінская грывня	381,15

Курсы валют	Курсы валют
для безналичных расчетов	Центрбанк РБ
1 USD	30,8823
10 UAH	39,0668
1000 BYR	10,2736
EUR	38,8716

Фестываль «Славянскі базар у Віцебску» дэманструе правату і прыцягальнасць ідэі з’яднання народаў

Фестываль «Славянскі базар у Віцебску» дэманструе правату і прыцягальнасць ідэі з’яднання народаў на аснове агульных гуманістычных каштоўнасцяў. Аб гэтым 9 ліпеня заявіў Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка на адкрыцці XIX Міжнароднага фестывялю мастацтваў «Славянскі базар у Віцебску».

На думку кіраўніка дзяржавы, крыніцай жыватворнай сілы фестывялю служыць вялікая вера на родад, славянская братэрства і любоў да роднай зямлі. «Акунушыся ў атмасферу фестывялю, добра разумееш: славянская адзінства ёсць. Людзі ўсім сэрцам хочучы жыць у адной сям’і — мірна, дружна і шчасліва», — адзначыў ён. — Усведмленне глыбіні нашых каранёў, непахіснасць ідэалаў яднання дае сілы прадаўжаць рух наперад, дабіваюцца таго, каб імкненні нашых народаў перамаглі, нягледзячы ні на якія перашкоды».

«Парадаксальна, ад факт: мы часам не цнім наш найвялікшы здобытак — агульнасць, якая склалася гістарычна і стала натуральнай. І гэта ў той час, калі Еўропа, іншыя рэгіёны імкнуцца аб’яднацца, прэтым любой цаной — ідучы на ахвяры, на шкоду асобным інтарэсам і нават дзяржавам. Таму што дружба значна больш каштоўная, чым любы разлік», — падкрэсліў Аляксандр Лукашэнка.

Кіраўнік беларускай дзяржавы глыбока перакананы, што памяляюцца тыя, «хто славянская братэрства спісвае ва ўстарэлыя і нямодныя ідэалы». Адкрыты фестываль — адно з яркіх павярджэнняў гэтага. Ён стаў своеасаблівым ласцюкам навейшай гісторыі славянскіх народаў і не толькі іх. «Ён на радзіўся два дзесяцігоддзі таму на глебе пачуцця глыбокай горцы ад навязання нам рэзідэнцыі, але адначасова і вялікай надзеі на тое, што яшчэ не ўсё страчана. Тады і думаче не думалі аб якім-небудзь суперпраекце з сусветнай славай. Мы проста тады ратавалі самае драгое, што было засаевана намі з малаком маці», — славянская братэрства», — сказаў Прэзідэнт.

Паказальна, што фестываль не давялося раскручваць. Вялікі поспех прыйшоў сам, што з’яўляецца лепшым сведчаннем праваты і прыцягальнасці ідэі з’яднання народаў на аснове агульных гуманіс-

Прыярытэтам дзейнасці СНД вызначана актывізацыя эканамічнага ўзаемадзєення

Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка прыняў ўдзел у неформальнай сустрэчы шасці лідараў краін СНД, якая прайшла 10 ліпеня ў Ялце (Крым, Украіна). Па яе выніках актывізацыя эканамічнага ўзаемадзєення і лібералізацыя гандлю паміж дзяржавамі Садружнасці вызначаны ў якасці прыярытэтаў.

Удзельнікі сустрэчы паітыўна ацанілі вынікі неформальнай сустрэчы ва Украіне, у ходзе якой былі абмеркаваны пытанні эканамічнага і інвестыцыйнага супрацоўніцтва ў рамках СНД, а таксама перспектывы рэалізацыі сумесных праектаў развіцця транспартнай і турыстычнай інфраструктуры, у тым ліку на рэгіянальным узроўні.

«Заяўляем, што забеспячэнне росту ўзроўню жыцця грамадзян і паліпшэнне іх дабрабыту з’яўляюцца важнейшымі задачамі СНД у сучасных умовах, а таксама лічым актывізацыю эканамічнага ўзаемадзєення прыярытэтам дзейнасці Садружнасці. Асабліва ўвага будзе ўдзелена пытанню лібералізацыі гандлю паміж нашымі краінамі. Дасягнута дамоўленасць прадоўжыць актыўную работу над новым Дагаворам аб зоне свабоднага гандлю і разгледзець гэту тэму на чарговым пасяджэнні Савета кіраўнікоў дзяржаў СНД», — гаворыцца ў сумеснай заяве па выніках сустрэчы.

У ліпкам існуючага пазітыўнага вопыту, у матах забеспячэння ўстойлівага развіцця ўсіх краін Садружнасці заяўлена аб неабходнасці далейшага развіцця ў СНД праграм сацыяльна-эканамічнага супрацоўніцтва на доўгатэрміновае перспектывы. «Павярджаем намер прымаць актыўны ўдзел у рэалізацыі важных інфраструктурных праектаў. У гэтым кантэксце лічым карысным праведзены канструк-

Аляксандр Лукашэнка і Віктар Януковіч абмеркавалі перспектывы беларуска-ўкраінскага супрацоўніцтва

Вечарам 11 ліпеня ў Крыме (Украіна) адбылася рабочая сустрэча Прэзідэнта Рэспублікі Беларусі Аляксандра Лукашэнка і Прэзідэнта Украіны Віктара Януковіча.

У ходзе сустрэчы, якая праходзіла ў фармаце сам-насам, кіраўнік дзяржаў абмеркавалі актуальныя пытанні беларуска-украінскага супрацоўніцтва, ўдзел дзвюх краін у рэалізацыі сумесных гандлёва-эканамічных праектаў, а таксама шэраг пытанняў міжнароднага парадку дня.

Украіна — адзін са стратэгічных гандлёвых партнёраў Беларусі. Паміж краінамі дзейнічае паглыбленая прамысловая кааперацыя. Цяпер ва Украіне

Інфляцыя за паўгоддзе — 4,1 працэнта

Паводле аператыўных звестак Нацыянальнага статыстычнага камітэта, за першае паўгоддзе ў Беларусі прырост спажывецкіх цэнаў склаў 4,1 працэнта.

Летась, згодна са звесткамі Белстата, за аналагічны перыяд перагост спажывецкіх цэнаў складуў 7,3 працэнта. Валавы ўнутраны прадукт за шэць месяцаў у бігуучых цэнах склаў 69 трыльёнаў 542,9 мільярда рублёў і ў супаставеных цэнах ў параўнанні з леташнімі сту-

Крымінал

Бюджэт «эканоміў» 11 мільярдаў

Супрацоўнікі Галоўнага ўпраўлення па барацьбе з арганізаванай злачыннасцю і карупцыяй МУС папярэдзілі неэфэктывнае расхаванне бюджэтных сродкаў у памеры 11 мільярдаў рублёў.

Як паведамілі карэспандэнту «Звязды» ва ўпраўленні інфармацыі і грамадскіх сувязяў МУС, праваахоўнікмі пры аператыўным суправаджэнні адной з дзяржпраграм было ўстаноўлена, што Міністэрству сельскай гаспадаркі і харчавання даведзена заданне на набывццё білагічнага кансерванту «Мікрабелсіс» на суму звыш 13 мільярдаў рублёў (35 тон). Разам з тым, у ходзе аператыўна-пошукавых мерапрыемстваў былі атрыманья звесткі наконт таго, што згаданы кансервант замежнай вытворчасці, які спрыяе павелічэнню тэрміну захоўвання і павышэнню якасці кармоў, не зарэгістраваны ў Беларусі. Да таго ж і па кошыце ён перавышае айчыныя аналагі. Закупкі «Мікрабелсіса» спыненыя.

тычных каштоўнасцяў, якая знайшла водгук у мільёнаў людзей. «З маленькага зярнятка, пасеянага з верай і любоўю, вырас грандыёзны форум — прыгожы, шырокі, шчодры і крыху загадкавы, які сама славянская душа», — сказаў кіраўнік дзяржавы.

Ён адзначыў, што сёння «Славянскі базар» стаў часткай не толькі культуры, але і вялікай палітыкі, месцам сустрэч дзяржаўных і грамадскіх дзеячў розных краін, набыў прыхільнасць на ўсіх кантынентах зямлі і высокі суветны рэйтынг. На яго сцэнічных пляцоўках выступілі дзсяткі тысяч артыстаў з больш як 60 дзяржаў. А гэта значыць, што няма такой сілы, якая змогла б аддаць забойчу і той вялікі высакародны парыв, з якога нарадзіўся фестываль, і саму дружбу народаў.

Як адзначыў Прэзідэнт, у адрозненне ад многіх іншых фестывяляў міжнароднага ўзроўню «Славянскі базар» — гэта форум, дзе нікому не навязваюць якія-небудзь стандарты і ўмовы, а наадварот цэнзцы і шануюць мастацкую індывідуальнасць сапраўднага таленту. У Віцебску з аднолькавай гасціннасцю і любоўю гледаючы сустракаюць як прызнаных зорак, тал і зусім яшчэ юных выканаўцаў. «А гэта, паверце, дарагога каштуе ў сучасным свеце, дзе сапраўдная культура ўсё часцей вымушана адступіць перад атакамі шоу-бізнесу. Беларусь ганарыцца тым, што творчая кар’ера многіх вядомых выканаўцаў пачалася менавіта на сцэне Летняга амфітэатра ў Віцебску. Наш фестываль вызначаецца сваёй сувяззю са старажытнымі духоўнымі вытокамі, дзе не толькі беларускай, але і еўрапейскай культуры ў цэлым ёсць месца. Не выпадкова для яго правядзення выбраны лепшыя дні, у якія нашы продкі адзначалі Купалле і летняе сонцастаянне — святы, якія сімвалізуюць урочыскасць добра, працігання і згоды», — сказаў Прэзідэнт.

Аляксандр Лукашэнка звярнуў увагу, што беларусы спакою веку шануюць свае традыцыі, але ў той жа час ні ў якім ступені не заражаны нацыяналізмам і адкрытыя ўсяму свету. На яго думку, гэта рысы нацыянальнага характару абумовіла яшчэ адну важную асаблівасць фестывялю — успрыменне ўнікальнай і самабытнай культуры

Аляксандр Лукашэнка ўручыў прэміі Саюзнай дзяржавы ў галіне літаратуры і мастацтва за 2009—2010 гады. Спецыяльная ўзнагарода Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь «Праз мастацтва — да міру і ўзаемаразумення» прысуджана народнаму артысту Савецкага Саюза Уладзіміру Мулявіну і Беларускаму дзяржаўнаму ансамблю «Песняры». Акрамя таго, за значныя асабісты ўклад ва ўмацаванне культурных сувязяў паміж Беларусі і Расійю ордэнам Францыска Скарыны ўзнагароджаны народны артыст Расіі Юры Анто-

нараў.
Прэс-служба Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

тыўны абедам адносна развіцці міжнародных транспартных калідораў, а таксама магчымага ўзаемавыгаднага ўдзелу ў праектах зацкіаўленых дзяржаў Садружнасці. Адначасем мэтазгоднасць сумеснай рэалізацыі інвестыцыйных праектаў развіцця, накіраваных на пашырэнне сеткі курортна-адраўленчых, лячэбных і іншых аб’ектаў краін Садружнасці», — адзначавецца ў заяве.

Улічваючы Раўненне кіраўнікоў дзяржаў ад 8 мая 2010 года аб аб’яўленні 2012 года Годам спорту і здаровага ладу жыцця ў СНД, а таксама падрыхтоўку да правядзення ва Украіне ў 2012 годзе чэмпіянату Еўропы па футболе і ў Расіі ў 2014 годзе — зімовых Алімпійскіх гульняў у горадзе Сочы, адзначана мэтазгоднасць сумеснага ўдзелу зацкіаўленых бакоў у будаўніцтве і мадэрнізацыі стадыёнаў, спартыўных збудаванняў і неабходнай інфраструктуры. Удзельнікі неформальнай сустрэчы таксама віталі правядзенне чэмпіянату свету па хакеі ў Мінску ў 2014 годзе.

Акрамя таго, заяўлена аб падтрымцы ініцыятывы правядзення ў Кіеве ў красавіку 2011 года Міжнароднай канферэнцыі «Дваццаць пяць гадоў чарнобыльскай катастрофы. Бяспека будучыні», прысвечанай пераадоленню наступстваў аварыі на Чарнобыльскай АЭС, уключачоу пытанні пераўтварэння аб’екта «Укрыццё» ў экалагічна бяспечную сістэму.

Пад сумеснай заявай подпісі наставілі прэзідэнты Азербайджана, Арменіі, Беларусі, Казахстана, Расіі, Украіны, а таксама старшыня Выканаўчага камітэта — выканаўчы сакратар СНД Сяргей Лебедзеў, — 11 ліпеня неформальная сустрэча кіраўнікоў дзяржаў прадоўжылася.

Прэс-служба Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

функцыянуе больш за 100 структур тавараправоднай сеткі, якія расоўваюць на рынак беларускаю прадукцыю, і іх колькасць пастаянна павялічваецца. Пасля зніжэння ў 2009 годзе амаль на 40 працэнтаў аб’ёму ўзаемагнага гандлю ў сувязі з сусветным крызісам, у гэтым годзе дынаміка тавараабароту змянілася на пазітыўную. У студзені—красавіку 2010 года тавараабарот Беларусі з Украінай у параўнанні з аналагічным перыядам 2009 года павялічыўся на 44,3 працэнта і склаў \$1115,5 млн. Сальда Рэспублікі Беларусі ў гандлі з Украінай склалася дадатнае ў памеры \$130,3 млн.

Пад сумеснай заявай подпісі наставілі прэзідэнты Азербайджана, Арменіі, Беларусі, Казахстана, Расіі, Украіны, а таксама старшыня Выканаўчага камітэта — выканаўчы сакратар СНД Сяргей Лебедзеў, — 11 ліпеня неформальная сустрэча кіраўнікоў дзяржаў прадоўжылася.

Прэс-служба Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

дзёмам—чэрвенем вырас на 6,6 працэнта. Аб’ём прамысловай вытворчасці сёлета за першае паўгоддзе ў супаставеных цэнах павялічыўся на 8,8 працэнта да 72 трыльёнаў 609 мільярдаў рублёў, аб’ём вытворчасці спажывецкіх тавараў вырас на 11,7 працэнта да 16 трыльёнаў 747,3 мільярда рублёў. Вытворчасць сельгаспрадукцыі ў распадарках ўсіх катгорыі таксама ў параўнанні з мінулагоднім студзенем—чэрвенем павялічылася на 4,3 працэнта ў бігуучых цэнах да 9

трыльёнаў 477,1 мільярда рублёў. Прычым аб’ём вытворчасці ў сельгасарганізацыях сёлета за паўгоддзе ў параўнанні з першым паўгоддзем 2009 года вырас на 6,3 працэнта, а ў гаспадарствах насельніцтва скараціўся на 5,2 працэнта.

У студзені—маі ў беларускай эканоміцы колькасць занятых склала 4 мільёны 620,1 тысячы чалавек, што на 0,1 працэнта больш у параўнанні з мінулагоднім студзенем—маем.

Ігар ГРЫШЫН.

р’ыватнасці, паводле звестак прэс-службы Камітэта дзяржкантролю, кіраўнік прыватнага прадпрыемства з Калінкавічаў у жніўні 2009 года педлаў у банк несапраўдныя дакументы і звесткі, якія мелі істотнае значэнне для атрымання крэдыту. Мазырскім міжрайа аддзелам ўпраўлення Дэпартамента фінансавых расследаванняў КДК па Гомельскай вобласці ў дачыненні да гэтага дырктара заведзена крымінальная справа. А воль іншыя грамадзяне, жыхары Мінскага раёна, атрымалі агульны гандлем таварамі шырокага ася- тыменту. Прадпрымальным асобам можна было б па-добраму пазайздросціць, калі б не адно але: зай- маліся яны гэтай справай у 2006—2008 гадах без дзяржаўнай рэгістрацыі прадпрымальніцкай дзейнасці. У дачыненні да іх ўпраўленнем Дэпартамента фінансавых расследаванняў КДК па Мінскай вобласці і Мінску таксама заведзена крымінальная справа.

Ігар ГРЫШЫН.

Рэгіён

ДЗЕ ВЫГАДНА РАБІЦЬ БІЗНЭС? У АШМЯНАХ, АСТРАУЦЫ І СМАРГОНІ!

У гэтым пераконвалі айчынных і замежных інвестараў на рэгіянальнай выставе «Паўночны вектар Гродзеншчыны»

Мясцовыя ўлады і прадпрыемствы Ашмянскага, Астравецкага і Сморгонскага раёнаў вырашылі сумесна працаваць у кірунку найбольш эфэктывнага выкарыстання свайго эканамічнага патэнцыялу і пошуку партнёраў па бізнэсу, прыцягнення інвестыцый. З гэтай мэтай стартаваў новы праект — «Паўночны вектар Гродзеншчыны». Першыю рэгіянальную выставу пад такой назвай і Міжнародны эканамічны форум «Новыя магчымасці і перспектывы супрацоўніцтва» прыняла Ашмяншчына.

НАША ДАВЕДКА
У паўночны рэгіён Гродзенскай вобласці ўваходзяць тры раёны — Ашмянскі, Астравецкі і Сморгонскі, агульная плошча якіх — амаль 4,3 тысячы квадратных кіламетраў. На гэтай тэрыторыі пражывае больш за 115 тысяч чалавек. Рэгіён мяжуе з Мінскай і Віцебскай абласцямі, а таксама з Літоўскай Рэспублікай.

«Першы бізніс зусім не аказваўся камкам. І з пункту гледжання зацкіаўленасці з боку суб’ектаў гаспадарання (каля сямідзвесці прадпрыемстваў розных формаў уласнасці), і мяркуючы па колькасці гасцей з замежжа. Напрыклад, Літва была прадстаўлена дэлегацыяй пяці асноўных рэгіёнаў. Прыехалі ў Ашмяны таксама прадстаўнікі дзельных колаў з Польшчы, Расіі, Украіны, Германіі, Славакі, Латвіі, Малдовы, Азербайджана. Пагля- дзецц прадаўцы было што. І не проста паглядзецц на прадукцыю мясцовых прадпрыемстваў, выслухаць іх прапановы па супрацоўніч- тве, але і перакананасць ў тым, што інвестарам будзе аказана ўсебако- вае падтрымка.

Згодна з Дзяржаўнай комплекс- най праграмай развіцця рэгіёнаў, малых і сярэдніх гарадскіх паселішчаў у Ашмянскім ААТ «Радзiётэх- нiк» завяршылі рэалізацыю важ- нейшага інвестпраекта па аргані- зацыі вытворчасці малагабарытнай сельскагаспадарчай тэхнікі. А на Ашмянскім мясакамбiнэце з’явіўся новы халадзільнік на 500 тон адна- часовага захоўвання, неўзабаве распачне працу новы цэх па выра- бе сыравяленых каўбасаў магут- насцю 60 тон у месяц.

Дарчы, летасць г. Ашмяны быў прызнаны бізнэс-супольніцтвам лепшым з малых гарадоў Гродзен- шчыны па стварэнні ўмоў для біз- несу. Ужо шмат гадоў у раёне паспя- хова працуюць прыватныя прадпры- емствы па вытворчасці пластыка- вых вокнаў і дзвярэй (ТАА «ЕўраАл- віта», «Туалсан», «Тэхнапласцэ- рвіс»), катлоў на цвёрдых відах палі- ва («Еўракацёл»), сантэхнічных вырабаў (СП «Крысвер»). Улэўнена замоваўца сваю марку на беларус- кі рынку і нядаўна створанае пры- ватнае прадпрыемства на вытвор- часці харчовых спецыяў «Ю энд Ю».

«Белфітнэс-прадукт» бярэцца за арганізацыю вытворчасці спартыў- нага харчавання. «Бiзнэсгэарэсурс» — тарфяныя пелетэты. Турэцкая фір- ма ўжо ўвезла на тэрыторыю раёна абсталяванне і неўзабаве распачне выслух плiнтуючы для ўнутранага адзобі і вонкавых дэкарэтыўных элементаў. Прадпрыемства «Юнайт- дэз кампані» зацкіавілася мадэрні- зацыяй аўтагаспадары на трасе «Віль- нюс—Мінск», а таксама стварэннем на тэрыторыі раёна гадавальнікна дзікарослых раслін.

— Цэлы дзень я тупала па два- ры і нічога не бачыла, а калі па полудні выйшла зноў, убачыла ка- ля парога кракадзіла, падумала, што жывёла стаімаліся, і накрыла яе тазам. Пазваніла дацця, а тая, у сваю чаргу, у заапарк. Потым вырашыла паглядзецц, ці не ўцё гэты экзатычны прышлэц, пры- падняла тазік і убачыла, што кра- кадзіл не варушыцца і ў яго адкры- тая пашча. Вырашыла, што ён памёр ці памірае, і кінула яго ў ван-

начку з вядою, бо ведаю, што кра- кадзілы плаваюць.

Пакуль да бабункі не прыйшлі суседкі і не патлумачылі, старэй- шая жыхарка Грышаной верыла, што гэта была сапраўдна жывё- ла, а не цацка.

Алена Фэдарэўна доўга выба- чалася, што ўсё гэтак недарэчна атрымалася. Мы ж, памеркаваў- шы, прыйшлі да высновы, што з бабулі пажартавалі вясковыя дзе- ці, бо адкуль на падворку знянач- ку з’явілася цацка — усё ўнукі і праўнукі яе ўжо вялікія і з цацкамі не гуляюць. На развітанне наш фо- такар зрабіў фотаздымак грыша- ноўскага кракадзіла ў гаспадар- скім тазіку са смелай і кемлівай гаспадыняй супрацоўнікамі віцеб- скага заапарка.

НА ДЫСКАТЭКІ — ТОЛЬКІ ПА ЖАДАННІ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)
«Фортка» — той жа вольны час

Як сведчыць практыка, трак- тоўка працоўнага часу бывае ро- знай. І калі ніколі нават крыху не- стандартнай». Скажам, ёсць вы- падкі, калі ў перыяд «форткі» на- стаўніку забараняюць пісаць у школе вучэбныя планы ці правя- раць шшыткі — маўляў, гэта трэба рабіць дома.

— Правяраць шшыткі і пісаць планы нельга насперсдзя на уро- ку, а вось забараніць рабіць гэта падчас перальнікаў паміж занятка- мі ніхто не можа, — зазначае Лар- ыса Манюк. — «Форткі» ніяк не аплываюцца і па сваёй сутнасці гэта — асабісты час настаўніка, які можа падчас паўзы пачытаць кні- гу, пагуляць па парку ці нават сха- дзіць у крану.

Дзе ўзяць грошы на рамонты?
Традыцыйна «летняя» тэма — рамонты. Ці павінны рабіць іх настаўнікі?
— Мы неаднаразова казалі і мусім паўтэрыцца: 20-ы артыкул Працоўнага кодэкса забараняе прыцягненне да работ, не абумоў- леных працоўным дагаворам, а прадугледзёць у працоўным дага- воры настаўніка рамонтны, а тым больш фарбаванне, нельга, — ад- значае Ларыса Манюк. — У прыві- лях унутранага працоўнага распа- радку ці ў службовых інструкцыях можна зрабіць запіс аб удзеле ў дробных рамонтах падчас каніку-

Рэгіён

ДЗЕ ВЫГАДНА РАБІЦЬ БІЗНЭС? У АШМЯНАХ, АСТРАУЦЫ І СМАРГОНІ!

У гэтым пераконвалі айчынных і замежных інвестараў на рэгіянальнай выставе «Паўночны вектар Гродзеншчыны»

Мясцовыя ўлады і прадпрыемствы Ашмянскага, Астравецкага і Сморгонскага раёнаў вырашылі сумесна працаваць у кірунку найбольш эфэктывнага выкарыстання свайго эканамічнага патэнцыялу і пошуку партнёраў па бізнэсу, прыцягнення інвестыцый. З гэтай мэтай стартаваў новы праект — «Паўночны вектар Гродзеншчыны». Першыю рэгіянальную выставу пад такой назвай і Міжнародны эканамічны форум «Новыя магчымасці і перспектывы супрацоўніцтва» прыняла Ашмяншчына.

НАША ДАВЕДКА
У паўночны рэгіён Гродзенскай вобласці ўваходзяць тры раёны — Ашмянскі, Астравецкі і Сморгонскі, агульная плошча якіх — амаль 4,3 тысячы квадратных кіламетраў. На гэтай тэрыторыі пражывае больш за 115 тысяч чалавек. Рэгіён мяжуе з Мінскай і Віцебскай абласцямі, а таксама з Літоўскай Рэспублікай.

«Першы бізніс зусім не аказваўся камкам. І з пункту гледжання зацкіаўленасці з боку суб’ектаў гаспадарання (каля сямідзвесці прад- прыемстваў розных формаў улас- насці), і мяркуючы па колькасці гасцей з замежжа. Напрыклад, Літ- ва была прадстаўлена дэлегацыяй пяці асноўных рэгіёнаў. Прыехалі ў Ашмяны таксама прадстаўнікі дзе- лійных колаў з Польшчы, Расіі, Украіны, Германіі, Славакі, Латвіі, Малдовы, Азербайджана. Пагля- дзецц прадаўцы было што. І не проста паглядзецц на прадукцыю мясцовых прадпрыемстваў, выслухаць іх прапановы па супрацоўніч- тве, але і перакананасць ў тым, што інвестарам будзе аказана ўсебако- вае падтрымка.

Згодна з Дзяржаўнай комплекс- най праграмай развіцця рэгіёнаў, малых і сярэдніх гарадскіх паселі- шчаў у Ашмянскім ААТ «Радзiётэх- нiк» завяршылі рэалізацыю важ- нейшага інвестпраекта па аргані- зацыі вытворчасці малагабарытнай сельскагаспадарчай тэхнікі. А на Ашмянскім мясакамбiнэце з’явіўся новы халадзільнік на 500 тон адна- часовага захоўвання, неўзабаве распачне працу новы цэх па выра- бе сыравяленых каўбасаў магут- насцю 60 тон у месяц.

Дарчы, летасць г. Ашмяны быў прызнаны бізнэс-супольніцтвам лепшым з малых гарадоў Гродзен- шчыны па стварэнні ўмоў для біз- несу. Ужо шмат гадоў у раёне паспя- хова працуюць прыватныя прадпры- емствы па вытворчасці пластыка- вых вокнаў і дзвярэй (ТАА «ЕўраАл- віта», «Туалсан», «Тэхнапласцэ- рвіс»), катлоў на цвёрдых відах палі- ва («Еўракацёл»), сантэхнічных вырабаў (СП «Крысвер»). Улэўнена замоваўца сваю марку на беларус- кі рынку і нядаўна створанае пры- ватнае прадпрыемства на вытвор- часці харчовых спецыяў «Ю энд Ю».

«Белфітнэс-прадукт» бярэцца за арганізацыю вытворчасці спартыў- нага харчавання. «Бiзнэсгэарэсурс» — тарфяныя пелетэты. Турэцкая фір- ма ўжо ўвезла на тэрыторыю раёна абсталяванне і неўзабаве распачне выслух плiнтуючы для ўнутранага адзобі і вонкавых дэкарэтыўных элементаў. Прадпрыемства «Юнайт- дэз кампані» зацкіавілася мадэрні- зацыяй аўтагаспадары на трасе «Віль- нюс—Мінск», а таксама стварэннем на тэрыторыі раёна гадавальнікна дзікарослых раслін.

ГРЫШАНОЎСКІ КРАКАДЗІЛ

У ЧОРА ў віцебскі заапарк паступіў званок ад жыхаркі вёскі Грышаны Віцебскага раёна: яе маці, 84-гадовая Алена Фэдарэўна Лапухова, убачыла на сваім падвор’і невялікага, сант-ымітраў на 40—50, кракадзіла. Дырэктар заапарка Аляксей АНДРЭЙКА, ветэрынар Ірына АРЛОВА і наш фотакарэспандэнт Анатоль КЛЯШЧУК, не губляючы часу, выехалі па назва- ным адрасе, каб забраць рэптылію ў заапарк. Анатоль Кляшчук паведамае:

Спадзёючыся на сенсачыю, мы спешылі ў вёску за 12 кіламет- раў ад Віцебска, прадумваючы, як будзем лавіць няпростагнага госяця, якога бабунька накрыла тазікам, садзіць у прыхлуплены мех, імча- цца назаду ў заапарк. Але ледзь сту- пілі на падворак, зразумелі: ці то тут памылка, ці з нас пасмяяліся: — у дзіцяці ваннацыці плаваў пластымасавы, кітайскага вырабу, кракадзіл-цацка. З сянец выйшла гаспадыня і патлумачыла:

НА ДЫСКАТЭКІ — ТОЛЬКІ ПА ЖАДАННІ

БУХГАЛТЕРСКИЙ БАЛАНС на 1 июля 2010 г.

(в миллионах белорусских рублей)

№ п/п	Наименование статьи	Символ	2010 г.	2009 г.
1	2	3	4	5
1	АКТИВЫ			
2	Денежные средства	1101	26 658,3	27 122,5
3	Средства в Национальном банке	1102	135 074,4	58 392,0
4	Ценные бумаги:	1103	105 015,0	35 746,4
	для торговли	11031	8 748,7	35 746,4
	удерживаемые до погашения	11032	-	-
	в наличии для продажи	11033	96 266,3	-
5	Кредиты и другие средства в банках	1105	220 605,9	441 114,6
6	Кредиты клиентам	1106	1 147 348,6	1 029 298,9
7	Долгосрочные финансовые вложения	1107	470,8	470,7
8	Основные средства и нематериальные активы	1108	75 661,3	51 319,7
9	Прочие активы	1109	31 890,9	12 425,1
10	ИТОГО активы	110	1 742 725,2	1 655 889,9
11	ОБЯЗАТЕЛЬСТВА			
12	Средства Национального банка	1202	4 659,6	9 034,5
13	Кредиты и другие средства банков	1205	412 265,5	597 370,3
14	Средства клиентов	1206	872 230,1	826 207,5
15	Ценные бумаги, выпущенные банком	1208	209 281,7	2 854,2
16	Прочие обязательства	1209	10 300,4	20 911,5
17	ВСЕГО обязательства	120	1 508 717,3	1 456 378,0
18	КАПИТАЛ			
19	Уставный фонд	1211	84 370,2	84 370,2
20	Эмиссионный доход	1212	34 320,3	34 320,3
21	Резервный фонд	1213	16 891,6	16 891,6
22	Накопленная прибыль	1214	84 180,2	51 488,9
23	Фонд переоценки статей баланса	1215	14 245,6	12 440,9
24	ВСЕГО капитал	121	234 007,9	199 511,9
25	ИТОГО обязательства и капитал	12	1 742 725,2	1 655 889,9
26	ТРЕБОВАНИЯ И ОБЯЗАТЕЛЬСТВА НА ВНЕБАЛАНСОВЫХ СЧЕТАХ			
27	Требования	1301	2 175 345,6	830 924,4
28	Обязательства	1302	742 813,8	547 943,8

ОТЧЕТ О ПРИБЫЛИ И УБЫТКАХ на 1 июля 2010 г.

(в миллионах белорусских рублей)

№ п/п	Наименование статьи	Символ	2010 г.	2009 г.
1	2	3	4	5
1	Процентные доходы	2011	94 671,4	76 223,9
2	Процентные расходы	2012	48 685,5	39 802,4
3	Чистые процентные доходы	201	45 985,9	36 421,5
4	Комиссионные доходы	2021	20 069,2	15 144,5
5	Комиссионные расходы	2022	4 827,2	2 719,3
6	Чистые комиссионные доходы	202	15 242,0	12 424,7
7	Чистый доход по операциям с иностранной валютой	203	6 774,4	805,4
8	Чистый доход по операциям с ценными бумагами	204	(-1 302,1)	31,4
9	Доход в форме дивидендов	205	-	0,1
10	Чистые отчисления в резервы	206	16 325,9	18 904,7
11	Прочие доходы	207	12 506,0	21 868,1
12	Операционные расходы	208	31 720,0	25 455,0
13	Прочие расходы	209	6 090,6	10 646,7
14	Налог на прибыль	210	3 715,0	2 785,4
15	ПРИБЫЛЬ (УБЫТОК)	2	21 354,7	13 759,4

Председатель Правления
Главный бухгалтер
Дата подписания 08.07.2010 г.

Лицензия на осуществление банковской деятельности № РБ № 23 от 17.05.2010 г. УНП 101165625.

«ЗОРКИ» — НЕПІТУШЧЫЯ

Адрасу некалькі «зорак» прызналіся ў тым, што яны зусім не ўжываюць алкаголю

65-гадовы Юрый АНТОНАЎ сказаў рэдактарам, што не ўжывае алкаголю і не паліць. Мо таму так цудоўна, «ужывую» адрацаваў свой сольны канцэрт. Пры ўсім тым, што на зьяўляецца спортам

часу ў яго не хапае. Дарэчы, па выніках галасавання папулярнага віцебскага сайта неманвіта канцэрт Антонава быў прызнаны самым цікавым. І свайну гэтая «зорка» ніколі не замаўляе. Але ж поўнацю ад мясных страў не адмаўляецца. Як і ад перспектывы ў чарговы раз ажаніцца. У Віцебску, убацьваючы столькі прыгожых дзяўчат, вырашыў, што паспяваць у свой час заявіць: «Не жаносі ў чацвёрты раз!» Свабодны, багаты, дабудоўвае новы дом, любіць жывёл — дома цэлы запарк (дзясяткі катой, свінак, плануе купіць конка). Зайздросны жані!

А калісьці на тым жа «базары» наш зямляк дазваляў сабе расслабіцца. Успомніў, які падчас застолья, прысвечанага Дню Украіны, піў з задавальненнем настойку з перцам і пад гэтую выпілку з'ёў адрасу шмат катлет «па-кіеўскі».

Вядома актрыса і цяпер ужо рэжысёр Вера ГЛАГОЛЕВА таксама прызналася ў абыякавасці да спіртнога і мяса. І выглядае адпаведна вельмі добра. У Віцебску яна была ўпершыню і прэзентавала тут сваю кінакарціну, прысвечаную вайне: «Адна вайна» пра жанчын, якія адправілі на востраву ў сысылку за тое, што нарадзілі ад акупантаў.

Дзмітрый ХВАРСТОЎСКІ і сам не выпівае (беражэ голас), і шчыра здзівіўся таму, што на «базары» сярод натоўпу не сустраў ні аднаго нецвярозага.

А асабліва на «базары» цяпер і не расслабіцца за кошт прымаючага боку. Арганізатары стараюцца эканоміць нават на дробязях. Мо таму, як успомніў адзін з ветэранаў «базарнага» руху з Масквы, няма цяпер палётаў на верталётах, загарадных застольяў на прыродзе... Дык каму піць, калі многім, як высвятляецца, гэта і не трэба зусім?

«ЗОРНЫЯ ХВАРОБЫ»

А чым «зоркі» адрозніваюцца ад звычайных людзей у сэнсе здароўя? Да нічым, не робяць яны.

Таму навінам пра тое, што нейкай чарговай «зорцы» на «базары» медыкам прыйшлося аказаць дапамогу, бадай, здзіўляцца не трэба. Зразумела, першымі заўважыў прыходзяць па дапамогу супрацоўнікі «хуткай». Сярод іх, дарэчы, праводзяць «кастынг» і спецыяльны інструктаж, каб не пыталі і не гаварылі шмат лішняга. Есць і ветэраны ў сэнсе работы з «зорнымі» пацыентамі. Сярод тых медыкаў, хто непадаліць ад слаўтасцяў, ёсць і вузкія спецыялісты па лэчэнні галасавых праблем.

Аляксандр СЯРОЎ. У яго падчас рэпетыцыі перад сольным канцэртам павялічыў ціск. Мо ўсё таму, што з-за блытанты з боку «святлы» прыйшлося пешшу дабрацца да Летняга амфітэатра? Далі лекі. Ухіліў ад шчырай прапановы прайсці агляд у стацыянарных умовах. Канцэрт у Летнім амфітэатры прайшоў пры поўнай залі.

І Таіса ПАВЛІЎ перажыла непрыемныя хвіліны з-за ціску, які павялічыў літаральна падчас канцэрта «Дзве сястры — Беларусь і Расія». Канешне, калі ў дзень выступлення ў вялікую спякюту — больш за 30 градусаў — прайсці па гарадзе (зайшла і на адноўленай плошчы Перамогі), ды яшчэ нешта купляць (сувеніры на памяць: хустка маме, валенкі... сабе?) — выпрабаванне цяжкае і для звычайнага чалавека, не гаворачы пра «зорку».

Нічога неадарнавага з «зоркамі» не адбылося, — задвоілі інтэрас «Звязды» ў службе гарадской хуткай неадкладнай дапамогі. Каб машыны «103» маглі аператыўна аслужыць патэнцыйных «кліентаў» з рэгіёна Віцебскай вобласці, яшчэ ў пачатку фестывалю прыбыла дапамога. Так што з-за «зорных» хваробаў ніхто з гараджан і звычайных гасцей горада і фестывалю не церпіць.

А беларусцы Злаце — трэцяе месца

У суботу ўвечары на музычным «базары» ў Віцебску стала вядома, хто заваяваў Гран-пры — гэта ажно пяць тысяч долараў — на васьмым міжнародным дзіцячым музычным конкурсе «Віцебск-2010». Як і летась, толькі на гала-канцэрце афіцыйна абвясцілі вынікі конкурсу, у якім бралі ўдзел 22 юныя артысты з 19 краін свету.

Марыя з Румыніі, якому яшчэ няма 11 гадоў (нарадзіўся 9 жніўня 1999 года) быў, на думку большасці членаў журы, самым дастойным прэтэндэнтам на Гран-пры — «плацінавы медаль» конкурсу. Адна з ягонных песняў «Тамарэ» — вельмі пашчотная і так па-майстэрску выкананая, што не маглі не крануць сэрцы членаў журы. А як хлопчык у яркім касцюме спадабаўся публіцы!

Першую прэмію (3 тысячы долараў) атрымала юная «зорка» з Грузіі Лізі Ніквашвілі. Другую (2 тыс. долараў) падзялілі Барыс Быліцькі з Польшчы і Вольга Цімашэнка з Украіны.

Трэцюю (яе першапачатковы памер — 1000 долараў) таксама напалову (па 500 долараў) атрымалі два юныя талентавіты чалавекі: Аюру Арманаву з Казахстана і наша зямлячка, беларуска Злата Ларчанка.

Спецыяльны прыз (сучасныя лічбавыя камеры) ад Парламенцкага сходу Саюзаў дзяржаў Беларусі і Расіі атрымала таксама прадстаўніца Беларусі — Ганна Зайцава і ад Расіі — Даша Башагурова.

Што цікава, Даша Прымака з Латвіі па выніках конкурсу атрымала вельмі нечаканы, але такі значны тытул — юны пасол міру! Пра гэта падчас цырымоніі абвясчэння пераможцаў паведаміў старшыня Беларускага фонду міру Марат Ягораў.

Узначальваў журы конкурсу румынскі кампазітар Нікалае

Марыя з бацькамі Мікі і Клаудзіяй Галатану калікафэ «Славянск».

Каражыя. Вядома ж, пытанне магчымасці ўплыву «зямляцтва» на прысуджэнне Гран-пры мільяў ўзнікала ў журналістаў і многіх глядачоў шоу. Але ж як мог старшыня журы паўплываць на калег пры вызначэнні пераможцы? Тым больш што 50-гадовы спадар Каражыя — чалавек, які кажуць, наш — савецкі. Нарадзіўся ў Малдове. У Кішыньёве атрымаў музычную адукацыю. Доўгі час (ажно з 1979 па 1994) быў гітарыстам у маскоўскім ансамблі Шмат гастраліваў. Супрацоўнічаў нават з Мірай Мацье і Алай Пугачовай, Карэлам Готам...

Цырымонія ўзнагароджання пераможцаў прайшла пры поўнай залі. Нават кіраўнік дырэцыі «базару» Радзівон Бас сядзеў на «прыстаўным» крэсле на самым версе залы, дзе больш за тысячы месцаў. Юны ўпадальнік Гран-пры адраў апянуўся ў цэнтры ўвагі прадстаўнікоў СМІ. Наладзілі яму фата-

графічную і тэлевізійную сесію на сцэне канцэртнай залы «Віцебск». Мы ж з нашым фотакарэспандэнтам Анатолем Клешчуком вырашылі «злавіць» ужо насамрэч юную «зорку» з галоўным сертыфікатам «базару» пры сабе ў неафіцыйных абстаўнках. І нам пашанцавала! Бліжэй да ночы хлопчык ціха сядзеў у кавярні «Славянская» побач з яшчэ адной удзельніцай конкурсу. За суседнім гітарыстам у маскоўскім ансамблі Шмат гастраліваў. Супрацоўнічаў нават з Мірай Мацье і Алай Пугачовай, Карэлам Готам...

Вельмі цікава было даведацца, што Марыя ўжо вельмі вядомы ў сваё на Радзіме чалавечка. Нават да гадзі таму атрымаў Гран-пры на Нацыянальным фестывалі пад вельмі нечаканай назвай «Міні-Міс і Міні-Містар Румыніі», які прайшоў у Бухарэсце. Ён — удзельнік шматлікіх шоу і музычных праграм, пера-

Лізі Ніквашвілі з пераможцамі конкурсу.

можца і прыёрз многіх фестывалю. «Базарны» тытул для яго, бадай, стане адным з самых дарагіх. Ён так шчыра стараўся, працаваў на сцэне на ўсё 100%. Не здзіўлюся, калі праз нейкі час хлопчык, калі падрасне, завяо перамогу на дарослым «Еўрабачанні». Аформім, чытачы, пары татарыяльна?

У панядзелак увечары завяршылася лэзаванне ўдзельнікаў 19-га конкурсу маладых выканаўцаў эстраднай песні. Калі па сядзелі ягоня бацькі. Паказалі нам дыплом і спецыяльны прыз конкурсу, заваяваны сынам. Вельмі цікава было даведацца, што Марыя ўжо вельмі вядомы ў сваё на Радзіме чалавечка. Нават да гадзі таму атрымаў Гран-пры на Нацыянальным фестывалі пад вельмі нечаканай назвай «Міні-Міс і Міні-Містар Румыніі», які прайшоў у Бухарэсце. Ён — удзельнік шматлікіх шоу і музычных праграм, пера-

САБАКА ВЫВЕЎ НА ЗЛАДЗЮЖКУ

У Мінску па «гарачных слядах» затрыманы зламніскі, які ноччу абкарыў краму. Калі дзвюх гадзін ночы, падводзе вэстак прэс-афіцэра Заводскага РУУС Тамары РУЛІНСКАЙ, жанчына-вартаўнік крамы на вуліцы Галадзеда па-ведмаіла, што невядомы арудзе ў гандлёвай зале: мужчына пранік у памяшканне, разбіўшы акно. Каб не напучаць зламніска, вартаўнік нічога не рабіла, а да месца здарэння ў лічаныя хвіліны прыбыў наряд міліцыі. Праўда, заспець злодзея за «справай» не удалося, таму што ён паспеў знікнуць да гэтага часу. Раскрыць злачынства дапамог службовы сабака, які пятаючы па следзе злачынцы, вывёў правахоўнікаў да аднаго з пад'ездаў на вуліцы Чырвона-слабодскай. А ўжо там супрацоўнікам міліцыі не складала цяжкасцяў усталяваць асобу падарэзанага. Узляў яго «цёплым» дома разам з выкрадзеным рэчам і прадуктамі. Як выявілася, затрыманы ўжо неаднаразова прыгаварваў да крымінальнай адказнасці за захоўванне наркотычных рэчываў, рабаўніцтва і замах на крадзеж.

НЕ ВАЎКІ ЦЯЛЯ З'ЕЛІ

Калія В. Лінова (Пружанскі раён) з пашы знікла цяля, якое належала ААТ «Ліноўскае». Цяля то прапала яшчэ ў мінулым месяцы, а нядаўна аператыўнікі ўсталявалі, што не ваўкі жывёліну з'елі, а два пастухі — жыхары Брэста і Баранавічу. Сымон СВІТУНОВІЧ.

БЫВАЮЦЬ І НЕЧАКАНАСЦІ

Дзень культуры Беларусі на «базары» ў мінулы нядзелю не абышоўся без нечаканасці!

У канцэртнай зале «Віцебск» паказалі спектакль «Усё спачатку» з удзелам зорак Аронавай, Факлістава. Перад пачаткам спектакля адна поўна глядачка ўпала з крэсла, якое раптам зламалася. У перасадзілі. Ужо падчас паказу аналагічная гісторыя адбылася з іншай грамадзянкай. Безумоўна, два супадзенні за кароткі тэрмін часу — тэндэнцыя. Відэаў, насамрэч давадзецца рамантаваць залу? Пра неабходнасць рамонту ў свой час сказаў губернатар Віцебскай вобласці Аляксандр Косінец.

На «зорным часе» ў прэс-цэнтры фестывалю Іна Афанасьева (на фота) падзялілася ўражаннямі ад работы міліцыі на «базары». Расказала пра тое, што ля ўвахода ў амфітэатр ёй не далі расцаловацца і паабдымацца са старым знаёмым, якога даўно не бачыла. Суровы чалавек у форме, убацьваюшы шчырае прывітанне, заявіў, што тут не месца для пацалункаў! А яшчэ «зорку» ўразіла тое, што лімузіны замежных артыстаў лёгка забіраюць іх ад службовага ўвахода ў амфітэатр, а нашым артыстам такую раскошу забаранілі. Маўляў, самі дойдзеце...

УВАХОД НА ПЛОШЧУ — 15 ТЫСЯЧ РУБЛЁЎ

Упершыню ў Віцебску за ўваход на плошчу — адну з самых буйных па сваёй тэрыторыі ў свеце — бралі грошы. Дарэчы, па некаторых самых смелых падліках, адначасова гэтая плошча можа ўмясціць каля 200 тысяч чалавек. На плошчы Перамогі ўпершыню арганізавалі платныя канцэрты з удзелам «зорак». Ды яшчэ які! У мінулы суботу увечары тут выступалі ўдзельнікі «Еўрабачання» розных гадоў — прадстаўнікі васьмі краін.

Сваё майстэрства паказваў беларускі гурт «3+2» з гледачамі — «малышкамі», Аляксандра Канстанціна Дзяня Гурчак, расійскі падлеткавы калектыў «Чарушкі двара», Чані Неверны (Данія), «MaNga» з Турцыі (другое месца на «Еўрабачанні»-2010) і іншыя. Яшчэ да пачатку «базару» ў дырэцый абвясцілі, што пераможца сёлета гэта «Еўрабачання» немка Лена Меер-Ландрут не прыедзе, бо вельмі дорага запрапіса за выступленне на прадстаўнікі. Але тым, хто прыехаў, лёгка сабралі на плошчы тысячы чалавек.

«Звязды» стала вядома, што купілі білеты на ўнікальны канцэрт больш за 13,5 тысячы чалавек (кошт кожнага білета 15 тысяч рублёў). Для параўнання, у залі Летняга амфітэатра «ўсяго» больш за 6 тысяч месцаў. А колькі бясплатна прыйшлі на шоу на плошчу з ліку ахрытаваных на «базары», падлічыць немагчыма.

Наконт таго, як арганізавалі канцэрт. Ніякіх фан і іншых зонаў не было. Выпадковыя мінакі «на халаву» убацьваю яго былі немагчымы. Міліцыянеры ахоўвалі ўсе шляхі «незаконнага пранікнення» на плошчу. Шоу бясплатна на некалькі хвілін можна было ўбацьчыць толькі па дарозе з салона аўто ці гарадскага транспарту. Другую неаходную частку плошчы, якая па-за дарогай, перакрылі.

Наконт банчасці «зорак» на сцэне канцэртнай залы «Віцебск» паказалі спектакль «Усё спачатку» з удзелам зорак Аронавай, Факлістава. Перад пачаткам спектакля адна поўна глядачка ўпала з крэсла, якое раптам зламалася. У перасадзілі. Ужо падчас паказу аналагічная гісторыя адбылася з іншай грамадзянкай. Безумоўна, два супадзенні за кароткі тэрмін часу — тэндэнцыя. Відэаў, насамрэч давадзецца рамантаваць залу? Пра неабходнасць рамонту ў свой час сказаў губернатар Віцебскай вобласці Аляксандр Косінец.

кіравання веласіпедам, катання на роліках, сілавы трюк. У парк імя Фрунз арганізавалі «Насумную вуліцу», дзе мінакі маглі весела бацьць час. Дык вось, яшчэ «вуліца» працавала увечары, а міліцыянеры пачалі выганяць усіх з парку. Маўляў, распараджэнне мясцовага міліцэйскага начальства. Хай ужо прабачыце мяне міліцэйскага кіраўніцтва, але насамрэч нельга ж так ставіцца да арганізатараў і грамадзян — наведвальнікаў мерапрыемства. Тым больш, што яго ўзагаднілі з уладамі. Ды і парк знаходзіцца ў «рэжымнай» зоне.

Наогул пра арганізацыю забеспячэння бяспекі. Навошта па праспекце Фрунз, па дарозе ў амфітэатр, праходзіць агляд, калі праз дзясяткі крокаў гэта давадзецца зрабіць, калі ідзе на канцэрт? А потым яшчэ і пры ўваходзе? Ці міліцыянеры не даяржаюць сваім калегам?

Наконт перспектывы Дня Беларусі першы намеснік міністра культуры Беларусі Уладзімір Карачыўскі паабяцаў журналістам, што ў будучыню на нашым Дні пастараюцца поўнацю прадставіць толькі айчынную культуру. Цяпер паралельна праводзяцца і іншыя мерапрыемствы, якія не датычацца нашай культуры. А яшчэ падзяліўся думкамі пра неабходнасць шукаць новых людзей, гатовых прапанаваць новыя ідэі. «А зрабіць гэта могуць новыя рэжысёры!» — падкрэсліў намеснік міністра. Каб ведалі нашу культуру ва Украіне, Расіі, дзе па тэлебачанні цяпер рэдка паказваюць беларускіх «зорак».

Уваход на плошчу — адну з самых буйных па сваёй тэрыторыі ў свеце — бралі грошы. Дарэчы, па некаторых самых смелых падліках, адначасова гэтая плошча можа ўмясціць каля 200 тысяч чалавек. На плошчы Перамогі ўпершыню арганізавалі платныя канцэрты з удзелам «зорак». Ды яшчэ які! У мінулы суботу увечары тут выступалі ўдзельнікі «Еўрабачання» розных гадоў — прадстаўнікі васьмі краін.

Сваё майстэрства паказваў беларускі гурт «3+2» з гледачамі — «малышкамі», Аляксандра Канстанціна Дзяня Гурчак, расійскі падлеткавы калектыў «Чарушкі двара», Чані Неверны (Данія), «MaNga» з Турцыі (другое месца на «Еўрабачанні»-2010) і іншыя. Яшчэ да пачатку «базару» ў дырэцый абвясцілі, што пераможца сёлета гэта «Еўрабачання» немка Лена Меер-Ландрут не прыедзе, бо вельмі дорага запрапіса за выступленне на прадстаўнікі. Але тым, хто прыехаў, лёгка сабралі на плошчы тысячы чалавек.

«Звязды» стала вядома, што купілі білеты на ўнікальны канцэрт больш за 13,5 тысячы чалавек (кошт кожнага білета 15 тысяч рублёў). Для параўнання, у залі Летняга амфітэатра «ўсяго» больш за 6 тысяч месцаў. А колькі бясплатна прыйшлі на шоу на плошчу з ліку ахрытаваных на «базары», падлічыць немагчыма.

Наконт таго, як арганізавалі канцэрт. Ніякіх фан і іншых зонаў не было. Выпадковыя мінакі «на халаву» убацьваю яго былі немагчымы. Міліцыянеры ахоўвалі ўсе шляхі «незаконнага пранікнення» на плошчу. Шоу бясплатна на некалькі хвілін можна было ўбацьчыць толькі па дарозе з салона аўто ці гарадскага транспарту. Другую неаходную частку плошчы, якая па-за дарогай, перакрылі.

Наконт банчасці «зорак» на сцэне канцэртнай залы «Віцебск» паказалі спектакль «Усё спач

АРАНЖАВЫ ЗАХОД ПАД ІСПАНСКІЯ МАТЫВЫ

Фінальны матч 19-га чэмпіянату свету па футболе паміж зборнымі Іспанія і Галандыі яшчэ доўга будзе прадметам абмеркавання ў спартыўных колах ўсёй планеты і за кулісамі. Праўда, пройдзе дзень альбо некалькі, і ўсе жарсці накіонт судзейства ці грубасці, што прысутнічалі ў матчы, улягуцца. Непакісна застацца толькі статыстыка — перамога іспанцаў з лікам 1:0 залаты дэбют каманды з Пірэнею і розыгрышы кубка свету за 76-гадовую гісторыю выступленняў на сусветных першынствах.

Скажам, што перамога зборнай Іспанія стала вялікай нечаканасцю — значыць пакрыўчы душой. Бадай, маральна большасць бальшышчыка была гатовая загадзя змірыцца з такім выходам. І ў многім таму, што нямецкі васьміног Паўль, дакладна ўгадваўшы вынік паўдзінку за 3-е месца на карысць немцаў паміж зборнымі Германія і Уругвая (3:2), указаў: перамогу ў фінале атрымае каманда Іспанія. Зразумела, што прадказанне малюска многім фанатам было, што называецца, «да лампачкі». Тым не менш, не факт, што для новаспечаных чэмпіёнаў свету такі інфармацыйны прагноз быў пустым гукам.

У любым выпадку зборная Іспанія аказалася больш гатовай да зацяжкай «футбольнай партыі», якая, акрамя асноўнага часу, захавала дадатковы амаль 30 хвілін гульні. І хто ведае, як завяршыліся 11-метровыя ўдары, каб не з'явілася на зыходзе матчу ў штрафной галандцаў паўабарона «Барселона» Андраэ Н'еста. Яго удар аказаўся раковым для Марцэна Сцекеленбурга і пераможным.

Гульцам Галандыі застаецца толькі скардзіцца на фарту гэтага фінальнага паўдзінку футбольны лёс у цэлым. Бо гэта быў трэці фінал каманды за ўсю гісторыю выступленняў — і зноў няўдачы. Першы раз «аранжавыя» паспрабавалі залатога шчасця на чэмпіянаце свету 1974 года ў Федэратыўнай Рэспубліцы Германія. Тады ва ўпарты гульні верх узялі гаспадары турніру — 2:1. На наступным сусветным першынстве 1978 года ў Аргенціне ў фінале зноў сустрэліся галандцы з гаспадарамі. І зноў фіяска — на маганні аргенцінскай зоркі Марыя Кемпеса гоцы атрымалі ў свае вароты тры бездаказныя мячы.

Нягледзячы на ўсе скаргі галандскіх бальшышчыкаў і некаторых футбалістаў на адрас галоўнага суддзі матча англічаніна Хорварда Уэба, што дачыны яго падкупнасці і некомпетэнтнасці, вынік аранжава-чорнага фіналу падвёў настайнік галандцаў Берт ван Марвейк. «Іспанія сёння лепшая каманда ў свеце», — сказаў ён, — і каб выйграць у яе, мы павінны былі пераўзвесці саміх сябе».

Між тым ФІФА ўжо абвясціла аб прэміяльнасці, якія атрымаюць лепшыя каманды афрыканскага мундыялю. Чэмпіёны свету на сваім рахунку ўбачаць 23,7 мільёна еўра, сярэбраныя прызёры — 19 млн. еўра. Каманды Германія і Уругвая пабагацеюць на 16 мільёнаў еўра кожная. Не забыты футбольнымі мужамі ФІФА і чэры-фіналісты. Зборным Бразіліі, Аргенціны, Парагвая і Ганы прыпадзе па 14,2 мільёна еўра.

Зборная Іспанія — We are the champions!

Як бачна, фінансавыя стымулы для футбалістаў больш чым важкія. Застаецца толькі добра гуляць. Ужо зараз усе футбольны свет свае погляды скіроўвае на Бразілію, дзе менш чым праз 4 гады ў 12 гарадах пройдзе юбілейны, 20-ы, чэмпіянат свету па футболе.

Свае каментары накіонт афрыканскага чэмпіянату свету даюць чарговыя эксперты «Звязды».

Юрый ЧЫЖ, старшыня Праўлення ФК «Дынама» (Мінск):

«МОЖНА І ПРАЙГРАЦЬ, КАБ УВАЙСЦІ ў ГІСТОРЫЮ»
— Юрый Аляксандравіч, вы можаце адзначыць нейкія асаблівасці, якія былі характэрныя для футбольнага чэмпіянату свету ў Паўднёва-Афрыканскай Рэспубліцы?

— Бадай, нічога незвычайнага не адбылося. У любым выпадку хтосьці з грандаў павінны былі выйграць золата. Іспанцы — з іх разраду. Праўда, ёсць адна адметнасць: калі не памыляюся, то новаспечаныя чэмпіёны свету сталі адзінай камандай за ўсю гісторыю правядзення топ-турніраў такога ўзроўню, якая пачынала з паражэння ад швейцарцаў з лікам 0:1. Атрымліваецца, што можна прайграць — і ўвайсці ў гісторыю.

— А можна ўсё выйграць і састанупіць у вырашальнай матчы?

— Так. Хоць у кожнай з такіх камандаў — бразільцыя, аргенцінцаў, галандцаў — вырашальныя матчы не маглі адначасова прыйсціся на фінал. Хтосьці павінны састанупіць дарогу суперніку. Што зробіш: такі ён, футбол, непрадказальны і загадкавы.

— Трэба меркаваць, што вашы стаўкі напярэдадні саветнага сусветнага першынства калі і збыліся, то не зусім?

— З самага пачатку мундыялю я ставіў на Аргенціну і Галандыю. Як бачыце, памыліўся, але не на шмат. Каманда Дыяні Марадоны, лічу, пры велізарным патэнцыяле так і не змагла праявіць свае лепшыя якасці.

Галандцы паказалі сябе перспектыўнай і дынамічнай камандай. Ну а іспанцы згулялі вышэй ўсялякіх пахвал — актыўна, бескампрамісна, цікава.

— На ваш погляд, «парад» жоўтых картак і адной чырвонай з боку англійскага рэфэры быў спраўданы?

— На мой погляд, 13 «гарчычнікаў» і адно выдаленне ў такім матчы, які вызначаўся неперыкрытай грубасцю, — гэта тая мяжа, якую ўстанавіў для падтрымання балансу на полі англійскі рэфэры. Як гаворыцца ў адным анекдотце, маглі быць і горш. Але ж, дзякуючы вмятку вопыту і кампетэнцыі, англічанін змог трымаць ніж гульні на працягу ўсяго матча.

— Справа магла дайсці да пенальці. У чым заслуга абадвох галкіпераў?

— Мне здаецца, што і мадрыдцы «Рэал», колеры якога абараняе Ікер Касільяс, і амстэрдамцы «Аякс», за які выступае Марцэн Сцекеленбург, пасля сусветнага першынства ў ПАР па-новаму паглядзяць на «вартавых» варот, якія згулялі ў фінале на выдатна.

Уладзімір ДЗЯЛЕНДЗІК, экс-старшыня Праўлення ФК «Дарыда»:

«ЧЭМПІЁНСТВА ІСПАНІІ — ПА ЗАСЛУГАХ»

— Уладзімір Віктаравіч, нягледзячы на тое, што ваша колішняе дзецішча ў асобе ФК «Дарыда» ўжо не існуе, у душы вы засталіся футбольным бальшышчыкам?

— А як жа. З-за вялікай занятасці магу не ўсё расказаць пра справы чэмпіянату Беларусі. А вое за сусветным першынствам у Паўднёва-Афрыканскай Рэспубліцы сачыў уважліва, стараўся не пралукаць ніводнага матча.

— Па-вашаму, спраўдлівае наступіла, калі іспанцы выйграли першае чэмпіёнскае золата?

— Думаю, што яны гэта заслужылі па праве. Бо ўспомніце, як цяжка яны пачыналі — з паражэння. Ведаеце, іх імкненню да дасягнення мэты можна толькі па-добраму пазаідросціць.

Прызнаюся, што асноўную стаўку я рабіў на англічан. І калі б не грубая памылка ўругвайскага арбітра Хорхе Ларыонда ў матчы Германія — Англія, упузены, што англічане дайшлі б да фіналу.

— На старце сусветнага першынства ў ПАР многія спецыялісты паспяхліва адсунуць еўрапейскі футбол у бок і застануць дыфрамбы ў адрас прадастаўнікоў паўднёваамерыканскага футбола.

— Ну, на гэты выпадак ёсць народная мудрасць, якая сцвярджае: не кажи гоп, пакуль не перакочыш. Увогуле мне хочацца адзначыць, што Паўднёвую Амерыку на высокім узроўні прадставілі ўругвайцы. Зусім надзімна глядзелася зборная Парагвая. Ну, а што датычыцца меркаваных грандаў у асобе зборных Аргенціны і Бразіліі, то мне здаецца, што гэтыя каманды пераацанілі свае магчымасці. Дакладней, недацанілі іншых. Калі б з самага пачатку было менш выхвальства і шапказакідальніцтва, то бразільцы і аргенцінцы сваёй прысутнасцю маглі б упрыгожыць і фінал.

— Чым яшчэ вам запомнілася сусветнае першынства ў ПАР?

— Магчыма, здамса банальным, але ж няўяноса сьрод фіналістаў камандаў з невялікіх еўрапейскіх, азіяцкіх, афрыканскіх краін. Возьмем Швейцарыю, абедзве Карэі, Японію, Гану. Спіс гэты можна працягваць. Думаю, іх выхад у фінальную частку мундыялу, дастойна гульня ў кваліфікацыі і на стадыі плей-оф — гэта прыклад для камандаў постсавецкай прасторы, што і акрамя таго, каб быць у эліце сусветнага футбола. Бачна, што фінансавы бок тут далёка не галоўны, каб дасягнуць сапраўдных футбольных вышэйшых.

Уладзімір ЗДАНОВІЧ.

Дэ Юнг выйграў прадэманстрацыю Хабі Алонса прыёмі каратэ.

Свой погляд Легендарны архітэктар-рэстаўратар Уладзімір ПАПРУГА: «Мінск быў разлічаны толькі на 400 тысяч жыхароў»

Уладзімір Папруга — чалавек-легенда ў мінскім коле архітэктараў, рэстаўратараў, аматараў даўняй архітэктуры. Ён вучыўся і практыкаваўся ў Мінску і Рыме, у Венецыі і Познані. Ён кіню выгадную працу ў Польшчы і пайшоў працаваць на дзяржаўную пасадку ў Мінгарвыканкам. Апошнія два гады Уладзімір Папруга — галоўны архітэктар беларускага будаўнічага праекта ў Венесуэле. Мы сустрэліся ў ягонай мінскай кватэры,

калі спадар Папруга прыляцеў на кароткую пабытку.
— У Венесуэле круглы год +30, ідэальна вільготнае! Гэта жарыца ў іншым клімаце! — дражніцца спадар Уладзімір.
Мы пачалі размаўляць — і размаўлялі да другой гадзіны ночы. За гэты час у ягонай кватэры адключылася святло, Папруга выклікаў аварыю. Калі б не манцэры, мы, бадай, размаўлялі б да раніцы.

«Я патрапіў на навучанне ў Рыме, куды прынялі 25 чалавек з усяго свету»

— Спдар Уладзімір, пра вясёлую адукацыю хадзіць легенда — і там вы вучыліся, і там практыкаваліся. Давайце навядзем яснасць.

— У 1983 годзе я скончыў архітэктурны факультэт Беларускага політэхнічнага інстытута. Наступныя трынаццаць год па 1996 працаваў у галоўным беларускім практычным інстытуте Белдзяржпраект. Гэта была вельмі добрая школа, бо гэта — найбольш шанаваная праектная ўстанова нашай краіны. Пасля распаду Саветскага Саюза я паралельна здарываў у галіну аховы і рэстаўрацыі гісторыка-культурнай спадчыны Беларусі. Нашымі кіраўніком было створана і зарэгістравана аб'яднанне Беларуска каталіцка грамада, мы стварылі практычна майстэрню і пачалі займацца помнікамі спадчыны. Мой аб'ект — гэта кармеліцкі касцёл Святога Станіслава ў горадзе Магдэбургу. Мы там зрабілі інтэр'ер, я запраектаваў усю мэблю, прэзбітэрыю, прыбудову, плябанію... Гэта вельмі цікавая работа была!.. Паступова апынулася так, што каб «дагнацца» па ведах у гэтай галіне, трэба было не спыняцца ў адукацыі. Мне пашчасціла прайсці доволі жорсткі адбор (трэба было мець не менш як пяцігадовы досвед працы ў галіне і паказаць канкрэтны аб'ект, якім ты займаўся) і патрапіць на навучанне ў Рымскі цэнтр ЮНЕСКА. Але толькі калі я трапіў у Рым, я зразумеў, што я займаю. Бо гэта быў адзіны на той час курс архітэктурнай кансервацыі, які цягнуўся ад студзеня па чэрвень. Аказалася, што колькі 25 чалавек з усяго планеты Зямля былі ангажаваныя на гэты курс — ад Японіі да Перу.

— Ого! І на яго набралі толькі аднойчы?
— Набралі тры ці чатыры разы. Але што цікава, гэта быў апошні падобны курс — пасля ЮНЕСКА абралі іншы фармат, сталі праводзіць лакальныя каратэ інтэр'ерныя курсы ў розных краінах. Пазней мне пашчасціла ўдзельнічаць яшчэ ў адным курсе — у Венецыі ў 1998 годзе. Гэта быў майстэр-курс, рэальная работа з аб'ектамі. Мы вывучалі на практыцы канкрэтныя метады кансервацыі тынка, стука, мармарына... А рэстаўрацыйная работа ў беларускіх умовах спецыфічная якраз тым, што калі прыязджаеш у нейкае месца, то, як правіла, ні майстэр, ні спецыялістаў па рэстаўрацыі няма. Таму кожнаму майстру трэба рабіць навука, рукамі паказаць — што і як трэба рабіць, ажно да рэзультату прыгатавання тынку. Я паспяхова прайшоў гэты курс — але гэты вопыт, на жаль, рэалізаваў не ў Беларусі. Сталася так, што ў Магдэбургу прыехаў адзін палік, пачаўшы маю работу, — аднаўленне кармеліцкага касцёла. І папрасіў яму «даць тэлефон гэтага пана». І калі я вярнуўся з Венецыі ў 1998 годзе, адразу ж атрымаў тэлефанаванне з Познані. «Ці не мог бы пан прыехаць і нешта нам рэкамэндаваць?». Я думаў, проста заеду пагляджу — заехаў, паглядзеў — і на 5 гадоў там засеў. Гэта за 180 кіламетраў ад Берліна, палац фон Зайдліцаў 1859-61 годаў, унесены ў спіс гісторыка-культурных каштоўнасцяў. У чалавека, які мяне нануў, сваёй фірма па перавозцы грузаў па ўсёй Еўропе — і ён выкупіў гэты палац, шукаў спецыяліста, які б рэстаўраваў яго паводле ўсіх правілаў. Таму што сістэма аховы і нагляду за спадчынай у Польшчы на вельмі высокім узроўні. Беларусь трэба даганяць і даганяць Польшчы ў гэтым сэнсе. Калі я пачынаў працу на гэтым палацы, то сабраў для пачатку ва ўсіх буйных бібліятэках Польшчы ўвесь радодов фонд Зайдліцаў, якія аселі там з канца XVI стагоддзя — пяць пакаленняў. Той палік, перад тым як набыць палац, падняў усе дакументы: ці не засталася спадкаемцаў — каб пасля ў яго гэты палац не адсудзілі.

«Пры аднаўленні палаца я навучыў рабіць тынк мясцовых жыхароў — як і 150 гадоў таму»

— І няўжо вы там сваімі рукамі тынк гатавалі?

— Гэта была вельмі цікавая работа — усё гэтыя венецыянскія тынкі, якія я вывучыў у Венецыі, я адаптаваў да кліматычных умоў Польшчы. У мяне была суперзадача зрабіць мармарына — эксклюзіўную венецыянскую тэхніку. У мяне ў Венецыі быў настайнік, легендарны майстар Франка Фальятта. Ён вадзіў мяне па Венецыі і паказваў фасады дамоў: гэта я зрабіў 20 год таму, гэта 30 год таму... Аднойчы я задаў яму пытанне: «Франка, як ты увогуле прадаеш сваю работу, колькі каштуе метр квадратных мармарына?» Ён адказаў: «Ведаеце, у мяне часта гэта пытаюцца. Але праблема ў тым, што я не прадаю сваю работу квадратных метрам — я прадаю яе квадратных сантыметрам». І я вырашыў увесць гэты польскі палік зрабіць такім чынам. Я прывёз звычайную ванну — за 600 кіламетраў, з Кракава, калі даведаўся, што эфектыўнасць гэтай ванны 95—98 працэнтаў. Я сам гэтую ванну асабіста згазіў, яна адлежалася год у адмысловых ямах, потым я зрабіў эксклюзіўны тынк на базе італьянскай і шатландскага досведу — бо клімат Шатландыі найбольш блізка да нашага кліматычнага паяса. Карыстаючыся базавымі прыцыпамі рэстаўрацыі — прыцягваюць мясцовыя насельніцтва да працы з аб'ектам — я знайшоў канкрэтна тую яму за 300 метраў ад палаца, адкуль тынк у сярэдзіне XIX стагоддзя выкопваўся сюды. І наколькі палац будоваўся мясцовымі жыхарамі, з гэтай самай вёскі, я сабе паставіў задачу: навучыць паліцаў, якія жывуць у гэтай ваколіцы, гэтым самым работам. І яны ў мяне сядзелі на сцяне, рабілі гэты тынк — і я не саромеюся выніку гэтай работы.

«А пасля, я так разумею, вы паставілі задачу навучыць сядзець на сцяне беларусаў?»

— Я паспяхова адрацаваў у Познані 5 год, але пасля да мяне дайшлі палголіскі, што пачыналася нейкая работа, павінна нейкая будова на Нямізе адбыцца, нейкі паркінг. Мне, як спецыялісту, стала млясно, бо я разумею, што такое ў прынцыпе немагчыма — таму што ёсць Закон аб аховы спадчыны, ёсць метадыкі... Я кіню работу ў Польшчы, чым можацца здзіўіць свайго хлэбадукаў у Познані: «Пане Влодзу, пан чы вручыць за Бург?». Я вярнуўся ў Беларусь, разумеючы, наколькі гэта важна — даць альтэрнатыву Мінску. Мінскам ніхто не займаўся сістэма. Склалася парадкавыя сітуацыя: быў старажытны Мінск, але які ён быў, ніхто не ведае, бо ніхто ніколі гэта не фіксаваў. Няма ніводнай рэканструкцыі, якую можна было б пакаласці на мапу сучаснага горада. Былі нейкія фантазіі на тэму, як гэта магло выглядаць — але калі іх пакаласці на схему горада, то не стыкуюцца вуліцы, вулкі, адлегласці... Прынцып работы з гісторы-

ка-культурнымі аб'ектамі базуецца на вельмі прэзэнтабельнай і перадавай, які прыступаць да праектавання, трэба зрабіць комплекснае навуковае даследаванне. Гэта жарыца, то, што ніколі тут не рабілася. Ні на адным аб'екце. Калі будавалася тое самае Траецкае прадмесце, гэта была чыста такая рэканструкцыя «ад галавы». Зрабілі галівудскую вэскаву, якая чыста візуальна нагадвае нібыта фармат еўрапейскага мястэчка. Так адбываецца і на іншых аб'ектах Верхняга горада — прыходзіць людзі і пачынаюць ад галавы выдумляць, які гэта магло б выглядаць, які ім гэта уяўляецца. Нічога агульнага з працэсам рэстаўрацыі і рэгенерцыі гісторыка-культурнай каштоўнасці гэта не мае. Цяперашняя рэгенерцыя вуліцы Гандлёвай — гэта чыстая фантазія.

«У Мінску два сусветназначныя помнікі: Стары горад і праспект Незалежнасці»

— Як вы лічыце, з тых рэшт гістарычнага цэнтру Мінска, якія захаваліся да нашых дзён, ці можна нішч зрабіць прывабны для турыстаў аб'ект?

— Калі я думаю пра гістарычны цэнтр Мінска, які ён быў, то першае, што мне прыходзіць на розум — не здзіўляецца — гэта Венецыя. Такія ж пакрычастыя вулкі, пляцкі, якія перацякаюць адзін у другі, камернасць і інтэр'ернасць... Вельмі цікавая сітуацыя: апроч гістарычнага цэнтру Менска, мы маем яшчэ і Мінск савецкі — праспект Незалежнасці, які будаваўся як помнік перамогі савецкага народа над нямецка-фашысцкімі захопнікамі. Гэта самадзятковыя турыстычныя бранд. Увесь гэты вясёлы класіцызм — гэта не прыдумка нечага новага, а вядомыя прыпынкі архітэктуры XVI стагоддзя. Я перакананы, што гэты помнік варты таго, каб быць унесены ў Спіс сусветнай спадчыны ЮНЕСКА. Нульвая катэгорыя — на ўзроўні Егіпецкіх пірамідаў! Але на сённяшні дзень мы маем сітуацыю, калі тое, што ішо будаваць на канкрэтнай тэрыторыі, вырашае жаданне нейкіх інвестараў, якія паняцця зьяўнага не маюць, што яны знішчаюць, калі неадэкватна абыходзіцца з гэтай каштоўнасцю. Уключаюцца ўсе рынкі адміністрацыйнага ціску — і ў рэшце рэшт атрымліваецца не так, як трэба, а так, які вынічаны. Возьмем той жа дом, які цяпер будзеца на вуліцы Заборскага, побач з Траецкім прадмесцем. Гэты фрагмент вуліцы з'яўляецца фрагментам гістарычнай планіровачнай структуры тысячагадовага Менска, які цяпер знішчаецца. Гэта была вуліца Татарская, якая выходзіла адтуль на Белдзяржпраект сённяшня. Мала хто ведае, што раней рака Свіслач працякала не па правы бок ад праспекта Пераможцаў, а па левы. І гэты дак-вігам перад гэтаем «Планета» стаў якая на безрае ракі, быў збудаваны нямецка-фашысцкімі захопнікамі, каб кантралюваць узезд у горад і адстрэлівацца ад умоўнага праціўніка. Цяпер ніхто з мінчукоў не паверыць, што Свіслач цякла там, дзе цяпер стаіць на скрыжаванні стала «Мінск — горад-герой».

— І калі не перасунулі адтуль?

— Гэта адносіцца да пары паваянавай рэканструкцыі Мінска. Трагічнае адбываецца, хачу заўважыць. Таму што фактычна ад 3 ліпеня 1944 года і па 1955 год у нас адбывалася сістэмнае знішчэнне гісторыка-культурнай каштоўнасці «істарычных цэнтр Мінска». Мінск — горад, у якім не было ніводнага вулічнага боя: ні пры ўваходзе нямецка-фашысцкіх захопнікаў, ні пры выхадзе. Але страціў і нас каласальныя. Ніякай сталеца Еўропы не пацярпела больш, чым Мінск. Прычына я асабліва перакананы, што разбураючы старадаўнія дамы, ніхто не вывозіў увесь гэты дзурч дзурч і сталеца дэдала — з яго проста зрабілі «падкладку» пад сучасны праспект Пераможцаў. Але з іншага боку — Мінск быў практычна ў стане Варшавы 1944 года: калі немцы ў часе Варшаўскага паўстання два месяцы сістэмна з гарматаў знішчалі забудову. Але варшавякі што зрабілі? 1944 год, вызваленне — і горадчане пачалі аднаўляць горад, паднялі яго з руінаў. Мінск 2005 года быў у нечым у аналагічнай сітуацыі: нішто не перашкоджала зрабіць навукова абгрунтаваную рэканструкцыю Нямігі, Верхняга горада. І праект, над якім я працаваў ад 2002 па 2007 год, быў прысвечаны менавіта гэтай.

«Вось вы і дайшлі да самага цікавага. Распаўдзіце даступна: што гэта за праект?»

— Гэта дабрабытны праект, закліканы вырашыць усё горадабудаўнічыя і транспартныя праблемы горада. Што смешна: у той структуры, у якой мы маем Мінск сёння, праектаваўся з 1944 па 1963 год — і быў разлічаны на насельніцтва 400 тысяч чалавек. Увесь горад быў зведзены на Т-падобнае скрываваанне калі ГУМа. Усе галоўныя выезды, якія мы маем на сённяшні дзень, ідуць у нікуды. Напрыклад, едзе чалавек з Брэста (Варшавы) — заезджа на праспект Дзяржынскага, далей вуліца Няміга, вуліца Багдановіча — і ўперацца ў тулік вуліцы Кальцова, у лаварот на 90 градусаў! А далей — нейкімі агародамі едзе да Зялёнага Луга! І гэта — маркдабудаўнічы магістраль, дыяметр Варшава—Масква! Тое самае, калі едзе з Масквы — праз увесь праспект уключаецца ў «мяшок» плошчы Незалежнасці, пасля па баках невярзаных з'ездах збочваем на Слуцкі накірунак, аб'язджаючы аэрапорт, далей на Сеніцу і Слуцк. Карацей, увесь маскоўскі накірунак ідзе ў паляска баюты... Возьмем праспект Пераможцаў: шыкоўны шасціпалосны праспект уперцаў у тупічок даннага паасца Ждановічыні! Ні ў адной сталецы такога няма! У мяне праблема гістарычнага цэнтру — гэта нават не праблема гістарычнага цэнтру, а праблема горада ў цэлым.

Р.С. Пра тое, як Уладзімір Папруга прапанаваў вырашыць гэтую праблему, чым ён думае апошнія гады займаецца ў Венесуэле, і навошта ў ягонай венесуэльскай кватэры на дзясцям (?! паверце стаіць кватэра і ахоўнік з аўтаматам — чытайце ў наступным нумары «Звязды».

Глеб ЛАБАДЗЕНКА.

Васільміног Паўль з Германія, які праймае вынік фінальнай гульні чэмпіянату свету па футболе з удзеам «Бундэсцім», а таксама вынік фінальнай гульні, адлічыў усе прывабныя пранавы пра праця кар'еры медыума і вышэй на заслужа-

ПАЎЛЬ СЫХОДЗІЦЬ НА ПЕНСІЮ

ную пенсію ў сваім родным акіярыўме Sea life у горадзе Аберхэв. Асобны від Ostoropus vulgaris жывуць самае большае тры гады, і па людскім мерках Паўль ужо дзядуля, бо яму ўжо два з паловай. Астатні час жыцця ён правядзе на залужаным адпачынку ў сваім родным акварыўме. Нягледзячы на сусветную славу, Паўль даволі сціплы: ён здавальняецца сайдамі і дзвюма мідыямі ў дзень.

Спачатку васьміног быў толькі нямецкім талісманам. Зборная Германія звярталася да яго перад кожным сваім матчам. Калі малюска наварылі ў паражне ад іспанцаў, немцы выйшлі на поле з шчэрдай волі перамагчы, але не змаглі. І тады, канчаткова паверыўшы ў яго талант, да Паўля за прааротамі пайшлі і іншыя зборныя. Уздзячыны іспанцы нават прапанавалі яму палітычнае сховішча і паабяцалі выдасць спецыяльны закон пра недадзячыльнасць футбольнага вешчуна.

Теніс. Кубак Дэвіса

ДА СЕНСАЦЫІ — РУКОЙ ПАДАЦЬ!

Галоўнай сенсацыяй матча 1-й Еўра-Афрыканскай зоны Кубка Дэвіса паміж зборнай Беларусі і Галандыяй, які прайшоў з 9 па 11 ліпеня на сталічных тэнісных kortax, маглі стаць перамога гаспадароў над больш масцістымі супернікамі. Праўда, стварыць яе не ўдалося, хоць пасля перамогі ў суботу пары Максім Мірны — Уладзімір Ігнацкі над галандскім дуэтам Ціема да Бекер — Джэзі Хуга Галунг з лікам 3:2 (5:7; 6:3; 7:6 (8:6); 4:6; 6:3) з'явілася надзея на удалую адзіночную гульню Ігнацкі. Ну, а там як атрымаецца. На kort замест маладога Андрэя Васілеўскага гатовы быў выйсці Максім Мірны, які апошняй некалькі гадоў выступае толькі ў пары.

Трэба адзначыць, што гульня маладога беларуса, якому заўтра спаднаўдзецца 20 год (віншуючы!), супраць «старага знемагца» да Бекера напачатку хоць і складалася не на яго карысць — першыя два сеты ён прайграў (1:6; 6:7 (5:7)) — але ж давала падстава думаць, што ўсё яшчэ будзе добра. І шматлікія беларускія бальшышчыкі, якія пад сталічным сонцам не шкадавалі апладчымітаць зямлю, у гэтым былі ўпэўненыя, асабліва пасля выйгрышу ў трэцім сэце на тай-брэку — 7:6 (7:4). Праўда, трэці дзень запар на корце і розніца ў вопыце

НЕ ПАПЯРЭДЗІЎ ПРАДАЎЦА? ШУКАЙ ІНШЫЯ ДОКАЗЫ, ШТО ГЭТА НЕ КРАДЗЕЖ

Чарговае пытанне, што наступіла да нас па тэлефоне рэдакцыйнай «гарачай лініі», было на спажывецкую тэму. Расказваў малады чалавек: «Набыў у краме бутэльку мінеральнай вады «Банаква». Прычым пакупка была аплатаваная праз звычайную касу, якая не мела прыватасцяваў для счытвання штырх-кода. Чэк тут жа выкінуў. Потым зашоў у іншую краму, пры гэтым забавіў выкісці ці папярэдзіць адрозу работнікаў, што ў мяне з сабой бутэлька той «Банаквы». Калі спаліўся і паведаміў прадаўцу, ахоўнік заявіў, што нічога не ведае і я павінен пакупку аплатаваць. Маўляў, у іх на паліцах выстаўлена такая ж вада. Да таго ж, калі правялі сканерам, ён счытаў штырх-код. З цяжкасцю, але ўдалося на словах даказаць сваю праўду. А як увуоліце трэба дзейнічаць у такіх сітуацыях? Прасць правярць нумар партыі тавару, дату яе пастаўкі ў краму каб даказаць, што пакупка была зроблена ў іншым месцы?»

Наконт знаходжання ў краме з таварам, набывтым у іншага прадаўца, кампетэнтны і падрабязны адказ даваў гаюльны спецыяліст упраўлення абароны праваў спажываючых і кантролю за рэкламай Міністэрства гандлю Святлана ВАЙЦЭХОВСКАЯ.

— Закандадзяніў Рэспублікі Беларусь не забаронены праход у гандлёвы аб'ект са сваімі

рэчамі, у тым ліку і з таварам, набывтым у іншым гандлёвым аб'екце. Разам з тым, каб пазбегнуць канфліктных сітуацый, наведвальнік, перад тым як прайсці ў гандлёвую залу, павінен паведаміць работнікам крамы, што ў яго ёсць тавары, аналагічныя асартаментам гэтай крамы, але набыты ў іншым месцы. Папярэдзіўшы пра гэта, спажывец мае права прайсці са сваімі слоімак, пакчам, упакоўкай у гандлёвы залу, — патлумачыла спецыяліст. — Аднак калі ў пакупніка знайдзілі тавар (напрыклад, напой), які ён набыў у іншым гандлёвым аб'екце (але дакументаў, які б пацвярджаў факт набыцтва тавару ў іншай краме, адсутнічае), удзельнікам сітуацыі, што ўзнікла, трэба дзейнічаць наступным чынам. Неабходна на падставе наяўных дакументаў іншых сведчаньняў (правярчы дадатковы маркіроўку — гандлёвыя аб'екты часам дадаткова маркіруюць свой тавар; па штырх-кодах тавар у продажы з той жа партыі ці не) вызначыць прыналежнасць спрэчнага тавару, рэчы і г.д.

У выпадку нягоды з прыведзенымі даказамі бакі для вырашэння ўзніклых сітуацый маюць права выклікаць прадстаўнікоў органаў унутраных спраў для правядзення адпаведнай праверкі і вырашэння сітуацыі на месцы (для выключэння факта крадзяжы з крамы).

ЦІ МОГУЦЬ ПРЭТЭНДАВАЦЬ НА ВЕДАМАСНАЕ ЖЫЛЛЁ НАШЧАДКІ КОЛІШНЯГА РАБОТНІКА?

З адной з вёсак Лунінецкага раёна паступіла просьба даць адказ на пытанне пра ведамаснае жыллё. Сітуацыя такая. Грамадзянін, працуючы ў свой час у СВК, атрымаў службовую кватэру, так званы прэзідэнцкі дамок, у якім пражывае і цяпер — пасля выхату на пенсію. Натуральна, разам з чалавекам пражывае і яго сям'я, у тым ліку і дзясці ўжо дзеці. Апошнія да гаспадаркі ніякага дачынення не маюць. І вось заяўнік папрасіў удакладніць: калі, барані Божа, з ім што здарыцца, дык ці змогуць потым яго дзеці прэтэндаваць на ведамаснае жыллё, што выдзялялася некалі бацьку?

Задуючы гэтае пытанне, нас папрасілі не называць прозвішча і адрас заяўніка ні пры жывых умовах. Мы шчыра папярэдзілі чытача, што ў гэтым выпадку пытанне трэба лічыць агульным і адказ на яго можа быць дадзены толькі такі ж. Бо, каб дакладна праінфармаваць грамадзяніна, трэба было звертацца па месцы яго жыхарства да адказных работнікаў з мэтай праверкі выкладзенай інфармацыі, высвятлення ўсіх акалічнасцяў справы (былае, што адзін ноанс можа цалкам змяніць сутнасць адказу). А для гэтага трэба было б назваць чалавека, што, як мы казалі, нас папрасілі не рабіць.

Як пракаментаваў па нашай просьбе ў агульных рысках сітуацыю начальнік аддзела жыллёва-камунальнай гаспадаркі Лунінецкага райвыканкома Сяргей АЛЯШКЕВІЧ, усе пытанні па забеспячэнні ведамасным жыллём і карыстанні ім грамадзянамі рэгулююцца адпаведным Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад

19.03.2007 г. № 128. Калі жыллё сапраўды ведамаснае і выдзялялася ў свой час працуючаму работніку сельскагаспадарчага прадпрыемства па дагаворы найму, трэба меркаваць, пры гэтай працэдуры ўлічвалася і склад яго сям'і? Калі гэта так, тады пасля смерці таго, каму і было прызначана ведамаснае жыллё, членаў яго сям'і нельга выселіць з гэтай кватэры на працягу дзесяці гадоў. За гэты час, маецца на ўвазе, родныя колішняга работніка павіны самастойна вырашыць жыллёвае пытанне: купіць, пабудоваць свой дом, напрыклад. Могуць дзясці і выселіцца, але ў гэтым выпадку гаспадарка павіна забяспечыць іх на той жа тэрмін для пражывання жыллём тыпавых спажывецкіх якасцяў і плошчай не менш за тое, дзе яны жылі да моманту высялення. Аднак, улічваючы, што найперш у сельскагаспадарчых прадпрыемствах у гэтым плане не такія ўжо і вялікія магчымасці (трэба мець «падменны» фонд жылля), у вёсцы такі метад выкарыстоўваецца даволі рэдка, паведаміў нам Сяргей Антонавіч.

Ёсць тут і яшчэ адно «але». Пра яго мы, дарчы, таксама гаварылі заяўніку. Трэба ведаць, што адносна ведамаснага жылля (пражывання ў ім вертаняў працы, членаў іх сям'яў) запісана ў калектыўным дагаворы таго ж СВК. Таму, калі чытачу сапраўды трэба ведаць дакладны адказ на сваё пытанне, яму лепш самастойна звярнуцца або да адміністрацыі сельскагаспадарчага прадпрыемства, або ва ўпраўленне сельскай гаспадаркі і харчавання райвыканкома.

Сяргей РАСОЛЬКА.

Карупцыянераў у вёсках яшчэ хапае

Старшыня адной з сельскагаспадарчых арганізацый Чашніцкага раёна, злоўжываючы службовымі паўнамоцтвамі, скраў больш за 22 тоны збожжавых, якія належалі гаспадарцы. Страты склалі больш за 6,3 мільёна рублёў. У гэтым жа раёне другая адказная асоба, намеснік кіраўніка гаспадаркі, скраў 16 тон фуражнага збожжа, аформіўшы фальшывую дакументацыю.

Як паведаміў «Звяздзе» Васіль ПАНШОЎСКІ, старшы пракурор аддзела па барацьбе з карупцыяй і арганізаванай злачыннасцю пракуратуры Віцебскай вобласці, на жаль, па-ранейшаму ў галіне сельскай гаспадаркі традыцыйна высокі ўзровень карупцыі. Гэта ў ліку іншага вынік таго, што ў самім ведастве часта фармальна падыходзяць да прафілактыкі эканамічных і іншых злачынстваў.

Шмат прыкладаў дзейнасці карупцыянераў. Расследуюцца крымінальныя справы, завезеныя ў дачыненні да адказных асобаў Глыбоцкай птушкафабрыкі: яны падазраюцца ў атрыманні хабару, крадзяжх маёмасці пры злоўжыванні сваімі паўнамоцтвамі. У Глыбоцкім раёне таксама «папаўся» кіраўнік сельскагаспадарчай арганізацыі, з рахунку якой ірыватнай фірме былі пералічаны грошы за шыны. Апошнія паставілі на асабістае аўто кіраўніка.

У Дубровенскім раёне ў парушэнне законадаўства, пры запызчанасці сельгаспрадпрыемства, загадам дырэктара выплаліся прэміі адказным асобам.

Сёлета ўжо выявілі больш за трыццаць злачынстваў у сельскагаспадарчай галіне. Аляксандр ПУКШАНСКІ.

АХВЯРЫ ВАДЫ

На Брасцкім выхату ўтапілася 8 чалавек.

У вёзеры каля в. Дамашэвічы, што пад Баранавічамі, цяспяр заводу ЖБВ лавіў рыбу і захлынуўся. А у Лунінецкім раёне пайшоў на дно два чалавекі, адзін з іх — вадзіцель рыбавака з в. Лаква. Беспрацоўныя і індывідуальныя прадпрыемствы падчас купання ўтапіліся ў Брасце. Тапельцы ў асноўным мелі ўзрост у межах сарака гадоў.

Сымон СВИТУНОВІЧ.

«П'яны кіроўца — патэнцыйны забойца!»

Карэспандэнт «Звязды» перадае з адкрытага судовага пасяджэння, на якім разглядаліся справы за паўторнае кіраванне «пад градусам»

Пакуль шло судовае пасяджэнне, я назіраў за сімпатычнай дэманштрацыяй, якая сядзела на апошнім радзе. Яна, бачна было нубэзброеным вокам, ледзь стрымлівала слёзы. А пасля таго, як суддзя вынес прыгавор, яны пакацілі градам...

За 6 месяцаў гэтага года на дарогах Беларусі па віне п'яных кіроўцаў загінула 55 чалавек, 355 паранена.

На лаве падсудных, як высветлілася пасля, сядзеў не хто-небудзь, а яе 23-гадовы муж Юрый К. Маладога чалавека прыгаварылі да пяці месяцаў арышту з пазбавленнем права кіравання на пяць гадоў.

...Упершыню Юрый, які, дарчы, родам з Шумлінскага раёна, сутыкнуўся з інспектарам ДАІ ў той дзень, калі на ўласным «опелі» пад градусам здзейсніў дрэбнае ДТЗ. На першы раз аджурціўся штрафам. «Опель» практычна адрозу ж прадаў.

Роўна праз два месяцы гісторыя паўтарылася — Юрыя затрымалі каля сямі гадзін раніцы, праўда, ужо на «вольва», непадалёку ад дому. Экспертыза паказала, што ў крыві кіроўцы ўтрымлівалася ажно 2 праміле спірту.

У той дзень мне трэба было забраць дзенькі да кватэры (2009 года нарадззіцца). — Н. Д.) ад бабুলі, — тлумачыць свой учынак падсудны. — Бабуля жыве непадалёку, таму, думаў, заеду хуценька, а назад жонка сядзе за руль.

— Навошта ўжывалі алкаголь, калі ведалі, што трэба садзіцца за руль? — цікавіцца суддзя.

— У мяне ночку разбалеў страўнік. Думаў, выпію трохі гарэлкі, болі і аіхне.

— Цяпер хоць усведамліце, што здзейснілі страшнае правапарушэнне? Мога ж нехта пацярпець...

— Так, але тады пра гэта не думаў.

Пасля таго, як суддзя агучыў прыгавор, пануры Юрыя, а ўслед за ім і заплаканая жонка, моўчкі выйшлі з залы, каментар «Звяздзе» даваць адмовіўся. «Калі б у вас была магчымасць вернуць усё назад, вярнулі б?» — спыталася я наўздагон.

— Так», — пачула ў адказ.

Неўзабаве месца пад пільным поглядам прысутных на лаве падсудных заняў 19-гадовы Дзмітрый Ж., які працуе станочнікам на адным са сталічных прадпрыемстваў.

Гэтага бяспраўнага кіроўца на «Фордзе» таксама двойчы затрымлівалі нападытку. Прычым паміж першым і другім затрыманнем прайшло толькі чатыры дні.

— Першы раз мы выпівалі з сябрамі ў двары майго дома, — расказвае Дзмітрый. — Я пад мухай вырашыў з'ездзіць за яшчэ адным нашым агульным знаёмым. Затрымалі напаўдарозе, адправілі на экспертызу, выпісалі штраф, які я яшчэ не паспеў цалкам аплатаваць.

— Навошта ўжывалі алкаголь, калі ведалі, што трэба садзіцца за руль? — цікавіцца суддзя.

— Цікавіцца суддзя.

— Гэта ўсё гарэлка. Як выпіў, дык нарта смелым стаў... Дзмітрый Ж. прыгаварылі да двух гадоў папраўчых работ з утрыманнем 20 працэнтаў у даход дзяржавы.

Пакуль Дзмітрый ставіў подпіс, што азнаваўлены з прысудам, я пацвярдзала ў маладога чалавека, ці ўсваядуў ён на гэты раз урок.

— Усваядуў. За час папраўчых работ гэта дакажу.

— А навошта набыў машыну, калі ў вас няма правоў?

— Думаў куплю машыну — хутчэй здам на правы. Але жадання таку я не хапіла.

— І што цяпер плануеце рабіць з машынай? Магчыма, выгэце з сябрамі і забудзецца на свае абцяцанні...

— Можна, прадам, а можа, стаяць будзе. Не думаў, але за руль дакладна не сяду.

— А раптам смеласць зноў з'явіцца?..

— Ужо не з'явіцца пасля ўсяго гэтага...

Надзея ДРЫЛА.

Міхаіл ХАМА, суддзя суда Ленінскага раёна Мінска: «У такіх кіроўцаў трэба канфіскаваць аўтамабілі!»

— Колькасць аўтааудальнікаў расце. Расеі і колькасць спраў аб паўторным кіраванні транспартным сродкам нападытку. Асабіста я разглядаю як мінімум 2 такія справы ў месяц. Наколькі ведаю, у Асіповіцкім раёне ёсць грамадзянін, якога ўжо разоў дзесяць затрымлівалі за рулём у п'яным выглядзе. Па Ленінскім раёне Мінска асабіста зласных парушальнікаў няма. Але ў дачыненні да кожнага выносіць строгае пакаранне, бо разумеем, што п'яны кіроўца — патэнцыйны забойца на дарозе. Аднаў з мараў адказнасці за паўторнае кіраванне пад градусам з'яўляецца арышт. Чалавек на п'яны тэрмін ізаляцыя ад грамадства, а дакладней, ад свайго аўтамабіля, каб за гэты час нікога, не дай Божа, не збыў. Асабіста я лічу (гэта мае суб'ектыўнае меркаванне), што больш эфектыўнай мерай будзе канфіскацыя транспартнага сродку. Гэта яны сёння на лаве падсудных кіруюцца, што больш не сядучы за руль нападліку. Але хто гарантуе, што, выйшаўшы з залы суда, яны не паіцца з гора і ім не стане мора па каляна... Машыны ж, на якіх быў накладзены арышт, ім вярнулі.

Тацяна КРАСІЎ, старшы інспектар па агітацыі і прапагандзе аддзела ДАІ Ленінскага РУУС Мінска: «Ваш званок можа выратаваць жыццё!»

— Толькі за шэсць месяцаў гэтага года на тэрыторыі Ленінскага раёна сталіцы пад градусам затрымана больш за 200 кіроўцаў (у рэспубліцы — 23 894 кіроўцы. — Н.Д.). Сярод іх нават кіроўца гарадскога аўтобуса (!) № 79. Калі інспектары яго спынілі, то прыкметы алкагольнага ап'янення былі навідавоку. Мужчына ледзь трымаўся на нагах. Яго тут жа даставілі ў медыцынскае ўстанова для праходжання медагляду. У яго крыві знаходзілася 1,9 праміле алкаголю, а гэта прыкладна бутэлька гарэлкі. Дзякуй Богу, нешчыравага свечасова выявілі і ўсе абшлось без ДТЗ і пацярпелых. Пажавання грамадзяне, калі ласка, не будзьце абіяжывымі, калі вы бачыце, што за руль садзіцца нецвярозы, паспабуйце адгаварыць яго ад такога ўчынку альбо забраць ключы. Калі ўсё ж такі нецвярозы чалавек выехаў на дарогу, то паведаміце пра гэта па тэлефоне 102 у бліжэйшае падраздзяленне ДАІ. Магчыма, менавіта ваш званок дапаможа захаваць чыёсьці жыццё, а магчыма, і жыццё ваіхх блізкіх.

У Беларусі плануець, паводле інфармацыі БЕЛТА, знізіць дапушчальную норму ўтрымання алкаголю ў крыві кіроўцаў да 0,3 праміле. Ініцыятыўу Міністэрства аховы здароўя падтрымала МУС. Зараз распрацоўваецца праект гэтага дакумента. Ён праходзіць узгадненне з усімі зацікаўленымі міністэрствамі і ведамамі. Затым прапанова медыкаў будзе вынесена на разгляд урада. Да ведама: на сёння ў нашай краіне мінімальнае дапушчальнае ўзровень утрымання алкаголю ў крыві кіроўцаў 0,49 праміле. У некаторых краінах дзейнічае норма ў 0 праміле.

Максім ПАДБЯРОЗКІН, намеснік начальніка УДАІ МУС Беларусі: «На мой погляд, гэта будзе вільшым, бо руль і алкаголь несумяшчальныя нават у самых мінімальных дозах. Праўда, на жаль, вялізныя штрафы і нават пазбавленне правоў спыняюць даляка не ўсіх: шмат п'яных кіроўцаў затрымліваем паўторна, таму пастаянна вывучаем змежумую практыку барацьбы з п'янствам за рулём, у прыватнасці, такую меру, як канфіскацыя аўтамабіля».

Фота Андрэй ЮСЕВІЧ

РАЗГОН

Чамусьці ў многіх расійскіх газетах напісалі, што Валчкевіч не беларус, а ўраджэнец Цюменскай вобласці.

— Але я сваімі вачыма бачыла ў прысудзе, што ён ураджэнец Беларусі, — сцвярджае Крысціна ВАЖЭЊІНА, адказная за працу са СМІ службовая асоба гарадскога суда Санкт-Пецярбурга. — Яны займаліся крадзяжом вельмі дарагіх інашмарак. Працавалі ўтраіх, падыходзілі да кіроўцаў, маўляў, кола ў цябе спусціла, ці п'ятыліся: «Як тут прайсці?» Жанчын проста выкідалі з машыны. Мужыкам у выпадку чаго пагражалі пісталетами. Чатыры гады яны гэтым займаліся, шмат насядзілі. Жылі ў Пецярбургу без рэгістрацыі, як сямья паўнаважных асобаў злучыны, хаваліся па здымных кватэрах. У скрадзеных інашмарках пераважна лі нумары, потым тавар перапрадавалі. Калі банду затрымалі, у адстойніках» адрозу знайшлі 14 інашмарак. Ці то яны паскарнічалі, ці то рыхтаваліся збыць каштоўны рэчы, якія яны не змагі збыць — на 2 мільёны расійскіх рублёў (64500 долараў ЗША).

Усёго, па ацэнках праваахоўнікаў, тройча нанесла страту на 50 мільёнаў расійскіх рублёў (1 мільён 600 тысяч долараў ЗША). Толькі машын скралі каля пяці дзясяткаў. Часта аўтамабілі не крамалі, а займаліся крадзяжамі барсетак, сумак, нейкіх іншых каштоўных рэчаў.

— У выніку праведзенага комплексу мерапрыемстваў і следчых дзеянняў удзельнікі банды былі выкрыты ў здзішэнні 44 злачынстваў, — паведаміў прэс-служба ГУУС па Санкт-Пецярбургу і Ленінградскай вобласці Расіі.

Ва ўсім гэтым дэтэктыўным серыяле добра ў ўсмуху выклікае адна акалічнасць — дыпламатычная жылка рэзідэнцыі Сяргея Валчкевіча. У эпохідаж, дзе фігуруе яго прозвішча, значацца сумы ў сотні тысяч долараў, дзясяткі скрадзенных аўто. І пасля ўсяго гэтага толькі 5,5 гады калоніі. Ведаю людзей, якія атрымлівалі амаль столькі ж за пару махоў скрадзенай бульбы, дробны хабар ці п'яную бойку ля рэстарачы...

Яўген ВАЛОШЫН.

БЕЛАРУСКІ АЎТАЗЛОДЗЕЙ СКРАЎ ДЗЯСЯТКІ МАШЫН КАЛЯ ПІЦЕРСКІХ ГІПЕРМАРКЕТАЎ

Наш зямляк Сяргей Валчкевіч дапамог скраціць некалькі фураў дарагіх аўтамабіляў і пры гэтым атрымаў толькі 5,5 гады калоніі. У той жа час яго напарніку, грузінскі брату Багатэлія, пасадзілі на 18 і 19 гадоў.

Злачынная група крапа машыны проста з парковак на вачах у іх уладальнікаў.

Днямі грузінска-беларускую банду асудзілі. Журналіст «Звязды» даведаўся пра падрабязнасці гучнай крымінальнай справы і пра лёс аўтаўгоншчыка Сяргея Валчкевіча.

Пра тройцу нахабных аўтаўгоншчыкаў можна здымаць касавы серыял. Цікава, што самым хітрым удзельнікам банды з'яўляецца беларускі грамадзянін Сяргей Валчкевіч (нядаўна споўнілася 38 гадоў). Ён адзін дапамог сагнаць столькі машын, колькі не крадзежца ва ўсёй Беларусі за год, і пры гэтым быў пакараны мінімальна.

Інтэрнацыянальная банда, лідарам якой з'яўляўся грузін Валеры Багатэлія (40 гадоў), дзейнічала з 2004 года.

Журналіст «Санкт-Пецярбургскіх ведамасцяў» Міхаіл РУТМАН, які добра ведае біяграфію налётчыкаў, распавядае, як грузінскія рэзідэнцыі сшыліся з беларусам.

— У 2004 годзе яны яшчэ не былі знаёмы. Аднойчы Раман Багатэлія (33 гады) згануў машыну з ліччэ адным сваім братам Раўлі. На іх бяду побач праезджалі два мільціяскія матацыклі. Раўлі затрымалі, а Раман трапіў у салон уржэйшай машыны і кінуўся наўцёкі. Па дарозе ўзраўсаў у «Жыгулі»-васьмірку, кіроўца якой загінуў. Грузінскі злодзей тады зламаў нагу, яго пацалі частка «збіралі» ў бальніцы. Яго палата знаходзілася на другім паверсе, на ганку ўвесь час дзжуркуры мільціянэр. Але Раман, нягледзячы на гіпс, скокнуў з акна, паламаў другую нагу, але дапоўз да машыны, дзе яго чакаў старэйшы брат Валеры.

У 2006 годзе браты знайшлі сабе трэцяга кампаньёна — беларуса Сяргея Валчкевіча. Той у параўнанні з грузінамі выклікаў у ахвяраў куды большы давер. Валчкевіч у савецкія гады жыў у Беларусі, потым скончыў у Ленінградзе тэхнікум. Служыў у войску, ажаніўся,

паламаў другую нагу, але дапоўз да машыны, дзе яго чакаў старэйшы брат Валеры.

Усю тройцу судзілі па артыкуле «бандытызм». Але хітры беларус атрымаў усяго 5,5 гады пазбавлення волі, а грузіны — 18 (Раман) і 19 (Валеры). Верагодна, з гэтай прычыны на судзе «кампаньёны» сядзелі ў розных клетках.

Сяргей Валчкевіч падчас затрымання.

Грузінскі злодзей тады зламаў нагу, якую па частках «збіралі» ў бальніцы. Яго палата знаходзілася на другім паверсе, на ганку ўвесь час дзжуркуры мільціянэр. Але Раман, нягледзячы на гіпс, скокнуў з акна, паламаў другую нагу, але дапоўз да машыны, дзе яго чакаў старэйшы брат Валеры.

У 2006 годзе браты знайшлі сабе трэцяга кампаньёна — беларуса Сяргея Валчкевіча.

Чорную працу рабілі Валеры і Раман.

Усю тройцу судзілі па артыкуле «бандытызм». Але хітры беларус атрымаў усяго 5,5 гады пазбавлення волі, а грузіны — 18 (Раман) і 19 (Валеры). Верагодна, з гэтай прычыны на судзе «кампаньёны» сядзелі ў розных клетках.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОННЫХ ТОРГОВ РУП «БЕЛСПЕЦКОНТРАКТ» 17 августа 2010 года проводит 12-й открытый аукцион по продаже имущества республиканской собственности

Лот	Наименование техники	Местонахождение объекта	Год выпуска	Пробег в км/наработка в % (износ %)	Начальная цена продажи (руб.)	Сумма задатка (руб.)
1	2	3	4	5	6	7
91.	Аэродромная железобетонная плита ПАГ-18 партия — 60 шт., 3 кат.	н.п. Боровичи, в/часть 01264	1989	-	25 800 000	2 580 000
92.	Аэродромная железобетонная плита ПАГ-18 партия — 60 шт., 3 кат.	н.п. Боровичи, в/часть 01264	1989	-	25 800 000	2 580 000
93.	Аэродромная железобетонная плита ПАГ-18 партия — 60 шт., 3 кат.	н.п. Боровичи, в/часть 01264	1989	-	25 800 000	2 580 000
94.	Аэродромная железобетонная плита ПАГ-18 партия — 60 шт., 3 кат.	н.п. Боровичи, в/часть 01264	1989	-	25 800 000	2 580 000

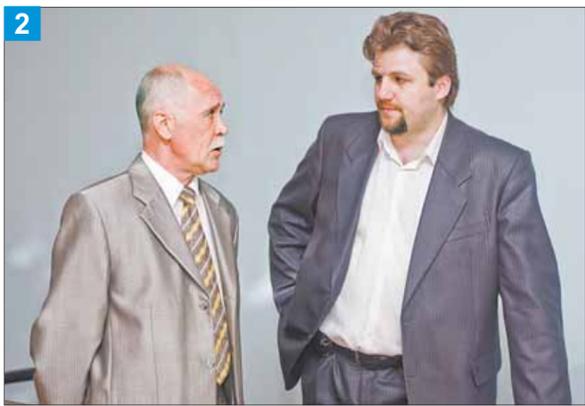
Аукцион состоится по адресу: г. Минск, ул. Калинина, 2, 6-й этаж, в 11.00 17 августа 2010 г. К участию в аукционе допускаются юридические лица, индивидуальные предприниматели и физические лица, оплатившие задаток и подавшие заявление на участие в аукционе, учредительские и другие необходимые документы до 17.00 13 августа 20

ЁСЦЬ ЗАПАТРАБАВАНАСЦЬ, ЁСЦЬ ЦІКАВЫЯ РАСПРАЦОЎКІ, ЁСЦЬ УПЭЎНЕНАСЦЬ У ЗАЎТРАШНІМ ДНІ

Так можна ахарактарызаваць цяперашнюю працу ААТ «Прамсувязь» і настроенасць яго калектыву на перспектыву

Прыкладна так і ахарактарызаваў гэту дзейнасць рэгуліроўшчы радыёапаратуры, ветэран прадпрыемства Віктар Кісель, які працуе тут ужо каля 30 гадоў: «Былі ў амаль 80-гадовай біяграфіі завода і ўзлёты, і падзенні, прычым перыяд апошніх, ужо за новым часам, яўна зацягнуўся. Але змянілася кіраўніцтва, змянілася і сітуацыя: у апошнія гады стала ўсё добра наладжвацца, інтэнсіўна асвойвацца новая прадукцыя, а галоўнае, уся яна — добра запатрабаваная. Адпаведна, з'явіліся заказы, грошы...»

ДЛЯ ДАВЕДКІ. Прадпрыемства «Прамсувязь» створана ў 1931 годзе, як электрамеханічны майстэрні па рамоне тэлеграфнай апаратуры і тэлефонных камутатараў. Цяпер з'яўляецца ў Беларусі вядучым аічным прадпрыемствам і вытворцам абсталявання электрасувязі. Мае сучасную тэхналагічную і канструктарскую базу для распрацоўкі і выпуску сродкаў электрасувязі, а таксама механазборачную, інструментальную, гальванічную і тэрмічную вытворчасці, абсталяванне для ліцця пластмас і вырабу прасфармаў, што дазваляе выконваць тут поўны цикл усіх работ.

На прадпрыемстве асвоены і серыйна выпускаюцца: аўтаматычныя тэлефонныя станцыі, абсталяванне лічбавых сістэм перадачы (аптычныя мадэмы, апаратура па ўшчыльненні каналаў, ADSL-мадэмы, WLL-тэрміналы, лічбавыя тэлевізійныя перадачы), даведанна-плацежныя тэрміналы, пажарна-ахоўнае абсталяванне, пластыкавыя карткі, тэлефонныя апараты і іншыя вырабы. Апошнім часам на прадпрыемстве асвойваецца шэраг прынцыпова новых высокатэхналагічных вырабаў. Асноўнымі спецыялістамі прадукцыі «Прамсувязі» на беларускім рынку з'яўляюцца «Белтэлекам», «Белпошта» і Беларускі радыётэлевізійны перадачы і прыёмны цэнтр.

У сувязі з гэтымі словамі, напэўна, можна прывесці тут такі факт, які ніколі не нашкодзіць цяперашняй рэпутацыі прадпрыемства, а вольна павучальна будзе для многіх вытворцаў, ды і датычыць гэты факт «грахоў» ужо вельмі далёкага часу. Карацей кажучы, у мінулым годзе на «Прамсувязі» спісалі энную колькасць прадукцыі, якая была выпушчана тут яшчэ ў 80-х гадах мінулага стагоддзя — аказалася незапатрабаванай. Словам, «наверсе», як гэта, між іншым, часам здарэцца і цяпер, загадалі выпусціць (зразумела, каб мець аб'ём), хоць і не гаранталі адпаведнага збыту, «унізе» выпусцілі і паклілі на склад...

Калі, зыходзячы з гутарак са спецыялістамі прадпрыемства, паспрабаваць кратак сфармуляваць тыя прычыны, якія паклаў калектыву ў аснову сваёй цяперашняй дзейнасці, гэта, безумоўна, будзе стайка на высокі тэхнічны ўзровень прадукцыі, на яе сучаснасць і абавязковую запатрабаванасць, стайка на працу «пад заказ». І гэту ўстаноўку калектыву можна добра пацвердзіць такімі фактамі, ці, дакладней, такімі словамі дырэктара «Прамсувязі» Аляксандра Гелясіна, які, калі ён расказваў пра адзін з вырабаў, што цяпер тут асвойваюцца, у прыватнасці значыць: «Мы будзем ужо трацім у краіне прадпрыемствам, на якім гэты выраб будзе выпускацца, і таму павінны прапанаваць спажываю нешта менавіта сваё, унікальнае, або гэты выраб павінны быць з добрай для спажывацкай цаной. Гэта ў першую чаргу патрабуе таго, каб мець яго добрую запатрабаванасць, добры збыт».

У аснове дзейнасці калектыву таксама стайка на ўсё самае прагрэсіўнае, што дасягнута ў галіне, на самае цеснае супрацоўніцтва з іншымі прадпрыемствамі і фірмамі, якія працуюць у гэтай галіне, і ў першую чаргу — з вядучымі вытворцамі. Як будзе бачна ніжэй, на «Прамсувязі» ніколі не саромеюцца ісці на такое супрацоўніцтва. І, увогуле, варта падкрэсліць, у гэтым нічога драмнага няма: чужы вопыт таксама няблага вучыць, не толькі свой.

Якую нішу займае «Прамсувязь» на рынку краіны? Пры гэтым нагадаем: на самым пачатку гэта былі майстэрні па рамоне тэлеграфнай апаратуры, а само прадпрыемства ўвесь час адносілася да вядомства сувязі, і цяпер амаль усю сваю прадукцыю вырабляе для «Белтэлекама»... Зразумела ўжо, яго спецыялізацыя — вытворчасць сродкаў сувязі.

Назваючы асартымента пералік прадукцыі «Прамсувязі», безумоўна, у першую чаргу трэба назваць адзін з найбольш даўніх вырабаў прадпрыемства — аўтаматычныя тэлефонныя станцыі, якія працуюць цяпер на многіх вулках сувязі краіны. Гэтыя станцыі выпускаюцца сумесна з прадпрыемствам «Сувязьвест», па дакументацыі апошняга ж. Апошняе ажыццяўляе і мантаж гэтых станцый у заказчыка, адказвае за іх працу. На «Прамсувязі» называюць свой удзел у гэтым праекце кантрактнай зборкай, а разам з тым падкрэсліваюць яе даволі важкі ўнёсак у свае аб'ёмы. У шэрагу даўно асвоеных вырабаў таксама некаторыя іншыя сродкі сувязі, сродкі пажарна-ахоўнай сігналізацыі, тэлефонныя апараты.

Аднак, яшчэ раз зазначым, гэта ўжо менавіта даўно асвоенны вырабы і цяпер прадпрыемства, так бы мовіць, не з'яўляецца знакамчы, адметным. Сёння на яго паток з'явіліся новыя вырабы, якія карэнным чынам мяняюць яго ранейшае тэхнічнае аблічча, якія можна ахарактарызаваць як навукаёмкія, прычым гэтыя вырабы, варта асабліва падкрэсліць, нясуць у наш паўсядзённае жыццё, у наш быт зусім іншы ўзровень тэлекамунікацыйнага зносінаў, у цэлым — новую якасць.

НА ПАРАДКУ ДНЯ — «ЛІЧБА» ПЛЮС ТЭЛЕФАЊІЗАЦЫЯ ЎСЁЙ КРАІНЫ

Безумоўна, на прадпрыемстве яго наведвальнікам у першую чаргу пакажуць свае лічбавыя тэлевізійныя перадачы, якія прызначаны для радыётэлевізійных перадачочых цэнтраў (РТЦЦ). Іх, гэтыя перадачы, тут асвоілі зусім нядаўна, у канцы мінулага года, прычым зрабілі гэта ў супрацьстаўленні з лічбавымі перадачамі «Сакавік». Як нагадалі на «Прамсувязі», Міжнародны саюз электрасувязі рэкамендаваў краінам, якія уваходзяць у яго (а Беларусі ў гэтым плане пастаўлена больш строгае задачка: ажыццявіць такі пераход да 2012 года. Менавіта на выкананне гэтай задачы і працуюць цяпер на Беларусі радыётэлевізійны перадачочы цэнтр, а разам з тым, зразумела, і на «Прамсувязі», на тэхнічнае выкананне гэтай задачы і скіраваны тыя ж лічбавыя перадачы. Тут жа адкажам на пытанне: а што дае пераўтварэнне радыёсігналаў у перадачу яго ў лічбавым рэжыме? Значна большую якасць і дакладнасць адлюстравання відэакарцінкі, якасць гуку, а таксама большае ўшчыльненне каналаў, а значыць і пашырэнне магчымасцяў тэлекамунікацыйных аператараў, у цэлым пашырэнне магчымасцяў тэлебачання.

Зона дзеяння аднаго такога тэлеперадачыка — у радыусе да 60 кіламетраў. Вызначаны і так званы спецыяльны пакет, які спажывае ўсю атрацую апацыя «па лічбавым» бясплатна, — 8 тэлепераграм. Акрамя гэтага бясплатна так званая мультыплекса на 8 праграм, прадугледжаны яшчэ два мультыплексы, камерцыйныя, кожны па 12 праграм. Словам, ад лічбавых тэлеперадачыка можна будзе прымаць усё тэлевізійнае праграмы, якія сёння трансліруюцца ў Беларусі (як вядома, «недастаюцца» праграмы цяпер перадаюць кабельныя аператары). Зразумела, гэта значна пашырала і

магчымасці тэлегледача, і ў першую чаргу вясковага тэлегледача, тэлегледача невялікіх пасёлкаў і гарадоў, аграгарадоў — ён таксама зможа ўбачыць у сябе ўвесь пакет тэлепераграм, які маюць, напрыклад, сталічныя жыхары (дарэчы, і з іх далёка не ўсё), бо, вядома ж, ніхто не будзе пракладваць кабель у кожную вёску і ў кожную хату асобна. А між тым, як справядліва падкрэслівае дырэктар «Прамсувязі», кожны з гэтых жыхароў мае права на гэты ж сацыяльны паслугу, у тым ліку і тэлекамунікацыйна (і такая задачка, нагадае ён, пастаўлена ў краіне), які гарадскі, які і сталічны жыхар.

Варта да ўсяго гэтага дадаць: інфармацыйны доступ у камерцыйныя праграмы, якія прыдуць з лічбавых тэлеперадачыка, будзе ажыццяўляцца з дапамогай спецыяльнай карткі: сума штомесячнай платы за карыстанне імі — парулітына з аплатай за «кабель». Да канца гэтага паўгоддзя намячана ахапіць такім тэлебачаннем 40 працэнтаў тэрыторыі краіны.

Праўда, каб той жа вясковы тэлегледач змог глядзець тэлеперадачы ў «новы фармаце», ён павінен мець у сябе сучасны лічбавы тэлепрыёмнік, або, калі ён не жадае развітацца са сваім старым тэлевізарам, — спецыяльную прыстаўку да гэтага тэлевізара. Выпуск прыставак, які адзначаюць на прадпрыемстве, гэта для яго яшчэ адзін неабліга кавалек працы. Прычым такія прыстаўкі ўжо ёсць на нашым рынку, але каштуюць яны каля 280 тысяч рублёў, што амаль шэсць разоў з коштам цяперашняга тэлевізара. Адпаведна, Міністэрствам сувязі пастаўлена задачка істотна знізіць іх цану, што і ўяўляе цяперашні клопат спецыялістаў «Прамсувязі». Выпускі іх намячана таксама сумесна з іншым прадпрыемствам. На «Прамсувязі» прадугледжваюць магчымасць унясення дадатковых функцый у свае тэлепрыстаўкі, у прыватнасці — магчымасць устаноўкі флэш-накапільніка з таймерам, што дазволіць тэлегледачу глядзець пралушчаныя ім праграмы. У прыватнасці, пры адсутнасці магчымасці глядзець пэўную праграму сёння ён можа паставіць таймер на

Адпаведная праграма па абсталяванні тэлепрыёмнікаў абанентаў айлі-прыстаўкамі была задзейнічана ў краіне яшчэ крыху больш за два гады таму, і абсталяваны тэлепрыёмнікі звыш 120 тысяч абанентаў; пры гэтым выкарыстоўваліся кітайскія айлі-прыстаўкі... Як можна меркаваць, айлі-прыстаўкі «Прамсувязі» ўжо адраза з'явіліся добра запатрабаванымі. «Эфірны кірунак яшчэ пакаль толькі развіваецца, і айлі-тэлебачанне — гэта на цяперашні час вельмі прымыльны выхад», — падкрэсліваюць на «Прамсувязі». Варта дадаць: айлі-тэхналогія таксама ўвядзена з прадстаўленнем магчымасцяў таго ж інтэрактыўнага тэлебачання.

І яшчэ адзін з вырабаў «Прамсувязі», які таксама не так даўно асвоены і таксама мае вельмі важнае сацыяльнае значэнне, варта выдзеліць асобна — гэта бесправодны тэрміналы, што прызначаны для тэлефанізацыі дамоў, кватэр без пракладвання да іх спецыяльных тэлефонных ліній. Зразумела, адпаведны праект зноў-такі пераважна датычыць жыхароў сельскай мясцовасці, з якіх яшчэ далёка не ўсё маюць у сябе такую звычайную і вельмі прывычную для нас рэч, як стаянны тэлефон. Прычым нямаюць та стаяць у чарзе на тэлефон некалькі час — па 5 і больш гадоў. «Да канца гэтага года чарга на тэлефон, які з'ява, будзе ліквідаваная ўвогуле», — упэўнена заяўляюць на «Прамсувязі». Адпаведна «ліквідацыя» павінна зрабіць «Белтэлекам», але, як таксама ўжо зразумела, з удзелам «Прамсувязі». Як расказалі на прадпрыемстве, усё ў гэтай справе даволі проста: стаяцца ў кватэры, у доме, у якіх вырышлі тэлефанізавацца, невялікі блячок — тэрміналы, да яго падключваюцца звычайны тэлефон, на сцяну вешаюцца антэны, і на яе прыходзіць сігнал з перадачыка аднаго з сотовых аператараў, у зону дзеяння якога трапляюць той дом або кватэра. І ніякіх правадоў... Яшчэ раз варта падкрэсліць: гэты праект і гэта сумесная праца «Белтэлекама» і «Прамсувязі» маюць неацэнную сацыяльную значнасць.

Што, дарэчы, з маладым дырэктарам тэлепрыёмнікаў абанентаў айлі-прыстаўкамі была задзейнічана ў краіне яшчэ крыху больш за два гады таму, і абсталяваны тэлепрыёмнікі звыш 120 тысяч абанентаў; пры гэтым выкарыстоўваліся кітайскія айлі-прыстаўкі... Як можна меркаваць, айлі-прыстаўкі «Прамсувязі» ўжо адраза з'явіліся добра запатрабаванымі. «Эфірны кірунак яшчэ пакаль толькі развіваецца, і айлі-тэлебачанне — гэта на цяперашні час вельмі прымыльны выхад», — падкрэсліваюць на «Прамсувязі». Варта дадаць: айлі-тэхналогія таксама ўвядзена з прадстаўленнем магчымасцяў таго ж інтэрактыўнага тэлебачання.

Увогуле, у «Прамсувязі» ўжо ёсць пэўны вопыт і па вырабе мабільных тэлефонаў. У прыватнасці, прадпрыемства ўжо мае ў сваім багажы мабільны тэлефон «Еўратэф-М», які можа працаваць як звычайны кватэрны тэлефон, і як мабільны. І тут упэўнены, што усё ў іх атрымаецца і з сучасным стаякам. Тым больш, тут збіраюцца выпусціць яго ў супрацьстаўленні з замежнай фірмай «Бел Хуавэй Тэхналоджы», якая працуе ў Беларусі ўжо мае адпаведны вопыт па вырабе такіх тэлефонаў. У далейшым жа на «Прамсувязі» мяркуюць наладзіць выпуск спецыяльных стаячых тэлефонаў (невялікімі партыямі) для людзей з абмежаванымі магчымасцямі (у прыватнасці для людзей са слабым зрокам), для пенсіянераў, а таксама тэлефонаў спецыяльнага службовага прызначэння. Нам жа ўсім, які спажываюцца, застаецца толькі пажадаць калектыву добрых поспехаў у гэтай цікавай справе, якая робіцца на нашым жа агульным карысць.

Увогуле, у «Прамсувязі» ўжо ёсць пэўны вопыт і па вырабе мабільных тэлефонаў. У прыватнасці, прадпрыемства ўжо мае ў сваім багажы мабільны тэлефон «Еўратэф-М», які можа працаваць як звычайны кватэрны тэлефон, і як мабільны. І тут упэўнены, што усё ў іх атрымаецца і з сучасным стаякам. Тым больш, тут збіраюцца выпусціць яго ў супрацьстаўленні з замежнай фірмай «Бел Хуавэй Тэхналоджы», якая працуе ў Беларусі ўжо мае адпаведны вопыт па вырабе такіх тэлефонаў. У далейшым жа на «Прамсувязі» мяркуюць наладзіць выпуск спецыяльных стаячых тэлефонаў (невялікімі партыямі) для людзей з абмежаванымі магчымасцямі (у прыватнасці для людзей са слабым зрокам), для пенсіянераў, а таксама тэлефонаў спецыяльнага службовага прызначэння. Нам жа ўсім, які спажываюцца, застаецца толькі пажадаць калектыву добрых поспехаў у гэтай цікавай справе, якая робіцца на нашым жа агульным карысць.

Увогуле, у «Прамсувязі» ўжо ёсць пэўны вопыт і па вырабе мабільных тэлефонаў. У прыватнасці, прадпрыемства ўжо мае ў сваім багажы мабільны тэлефон «Еўратэф-М», які можа працаваць як звычайны кватэрны тэлефон, і як мабільны. І тут упэўнены, што усё ў іх атрымаецца і з сучасным стаякам. Тым больш, тут збіраюцца выпусціць яго ў супрацьстаўленні з замежнай фірмай «Бел Хуавэй Тэхналоджы», якая працуе ў Беларусі ўжо мае адпаведны вопыт па вырабе такіх тэлефонаў. У далейшым жа на «Прамсувязі» мяркуюць наладзіць выпуск спецыяльных стаячых тэлефонаў (невялікімі партыямі) для людзей з абмежаванымі магчымасцямі (у прыватнасці для людзей са слабым зрокам), для пенсіянераў, а таксама тэлефонаў спецыяльнага службовага прызначэння. Нам жа ўсім, які спажываюцца, застаецца толькі пажадаць калектыву добрых поспехаў у гэтай цікавай справе, якая робіцца на нашым жа агульным карысць.

Увогуле, у «Прамсувязі» ўжо ёсць пэўны вопыт і па вырабе мабільных тэлефонаў. У прыватнасці, прадпрыемства ўжо мае ў сваім багажы мабільны тэлефон «Еўратэф-М», які можа працаваць як звычайны кватэрны тэлефон, і як мабільны. І тут упэўнены, што усё ў іх атрымаецца і з сучасным стаякам. Тым больш, тут збіраюцца выпусціць яго ў супрацьстаўленні з замежнай фірмай «Бел Хуавэй Тэхналоджы», якая працуе ў Беларусі ўжо мае адпаведны вопыт па вырабе такіх тэлефонаў. У далейшым жа на «Прамсувязі» мяркуюць наладзіць выпуск спецыяльных стаячых тэлефонаў (невялікімі партыямі) для людзей з абмежаванымі магчымасцямі (у прыватнасці для людзей са слабым зрокам), для пенсіянераў, а таксама тэлефонаў спецыяльнага службовага прызначэння. Нам жа ўсім, які спажываюцца, застаецца толькі пажадаць калектыву добрых поспехаў у гэтай цікавай справе, якая робіцца на нашым жа агульным карысць.

Увогуле, у «Прамсувязі» ўжо ёсць пэўны вопыт і па вырабе мабільных тэлефонаў. У прыватнасці, прадпрыемства ўжо мае ў сваім багажы мабільны тэлефон «Еўратэф-М», які можа працаваць як звычайны кватэрны тэлефон, і як мабільны. І тут упэўнены, што усё ў іх атрымаецца і з сучасным стаякам. Тым больш, тут збіраюцца выпусціць яго ў супрацьстаўленні з замежнай фірмай «Бел Хуавэй Тэхналоджы», якая працуе ў Беларусі ўжо мае адпаведны вопыт па вырабе такіх тэлефонаў. У далейшым жа на «Прамсувязі» мяркуюць наладзіць выпуск спецыяльных стаячых тэлефонаў (невялікімі партыямі) для людзей з абмежаванымі магчымасцямі (у прыватнасці для людзей са слабым зрокам), для пенсіянераў, а таксама тэлефонаў спецыяльнага службовага прызначэння. Нам жа ўсім, які спажываюцца, застаецца толькі пажадаць калектыву добрых поспехаў у гэтай цікавай справе, якая робіцца на нашым жа агульным карысць.

Увогуле, у «Прамсувязі» ўжо ёсць пэўны вопыт і па вырабе мабільных тэлефонаў. У прыватнасці, прадпрыемства ўжо мае ў сваім багажы мабільны тэлефон «Еўратэф-М», які можа працаваць як звычайны кватэрны тэлефон, і як мабільны. І тут упэўнены, што усё ў іх атрымаецца і з сучасным стаякам. Тым больш, тут збіраюцца выпусціць яго ў супрацьстаўленні з замежнай фірмай «Бел Хуавэй Тэхналоджы», якая працуе ў Беларусі ўжо мае адпаведны вопыт па вырабе такіх тэлефонаў. У далейшым жа на «Прамсувязі» мяркуюць наладзіць выпуск спецыяльных стаячых тэлефонаў (невялікімі партыямі) для людзей з абмежаванымі магчымасцямі (у прыватнасці для людзей са слабым зрокам), для пенсіянераў, а таксама тэлефонаў спецыяльнага службовага прызначэння. Нам жа ўсім, які спажываюцца, застаецца толькі пажадаць калектыву добрых поспехаў у гэтай цікавай справе, якая робіцца на нашым жа агульным карысць.

Увогуле, у «Прамсувязі» ўжо ёсць пэўны вопыт і па вырабе мабільных тэлефонаў. У прыватнасці, прадпрыемства ўжо мае ў сваім багажы мабільны тэлефон «Еўратэф-М», які можа працаваць як звычайны кватэрны тэлефон, і як мабільны. І тут упэўнены, што усё ў іх атрымаецца і з сучасным стаякам. Тым больш, тут збіраюцца выпусціць яго ў супрацьстаўленні з замежнай фірмай «Бел Хуавэй Тэхналоджы», якая працуе ў Беларусі ўжо мае адпаведны вопыт па вырабе такіх тэлефонаў. У далейшым жа на «Прамсувязі» мяркуюць наладзіць выпуск спецыяльных стаячых тэлефонаў (невялікімі партыямі) для людзей з абмежаванымі магчымасцямі (у прыватнасці для людзей са слабым зрокам), для пенсіянераў, а таксама тэлефонаў спецыяльнага службовага прызначэння. Нам жа ўсім, які спажываюцца, застаецца толькі пажадаць калектыву добрых поспехаў у гэтай цікавай справе, якая робіцца на нашым жа агульным карысць.

Увогуле, у «Прамсувязі» ўжо ёсць пэўны вопыт і па вырабе мабільных тэлефонаў. У прыватнасці, прадпрыемства ўжо мае ў сваім багажы мабільны тэлефон «Еўратэф-М», які можа працаваць як звычайны кватэрны тэлефон, і як мабільны. І тут упэўнены, што усё ў іх атрымаецца і з сучасным стаякам. Тым больш, тут збіраюцца выпусціць яго ў супрацьстаўленні з замежнай фірмай «Бел Хуавэй Тэхналоджы», якая працуе ў Беларусі ўжо мае адпаведны вопыт па вырабе такіх тэлефонаў. У далейшым жа на «Прамсувязі» мяркуюць наладзіць выпуск спецыяльных стаячых тэлефонаў (невялікімі партыямі) для людзей з абмежаванымі магчымасцямі (у прыватнасці для людзей са слабым зрокам), для пенсіянераў, а таксама тэлефонаў спецыяльнага службовага прызначэння. Нам жа ўсім, які спажываюцца, застаецца толькі пажадаць калектыву добрых поспехаў у гэтай цікавай справе, якая робіцца на нашым жа агульным карысць.

ВЫПУСКАЦЬ СОТАВЫ? ДЫ НЕ — ТОЛЬКІ ВІДАТЭРМІНАЛ

Варта ўдакладніць: на «Прамсувязі» апошнім часам асвоілі таксама выпуск сім-картак, інтэрнэт-картак і картка іншага прызначэння (нагадаем: да гэтага ў «Прамсувязі» ўжо быў немалы вопыт па вырабе картак для таксафонаў, але і толькі); тут цяпер асвойваюцца сістэмы электрасілкавання, у якіх маюць патрабу як «Белтэлекам», так і сотовыя аператары, прычым гэты праект ажыццяўляецца сумесна з вядучай у свеце ў гэтай галіне харвацкай фірмай «Эмерсон».

Аднак, безумоўна, самы амбіцыйны праект «Прамсувязі» — гэта праект па стварэнні сатавага тэлефона. І нават не проста тэлефона, а тэлефона-смартфона, або, як яшчэ называюць на прадпрыемстве, тэлефона-андроіда (гэта значыць — сваёй кшталту інтэлектуальнага тэлефона). Пры гэтым тут за прыкладны ўзор мяркуюць узяць сучасны сатавы тэлефон (з усімі разнастайнымі сучаснымі наваотамі) айфон. «Уявіце сабе — вы ў дарозе, — расказваюць спецыялісты прадпрыемства. — Тым не меней, вы можаце па гэтым тэлефоне правесці са сваімі падначаленымі відэа-канферэнцыю, адрадаваць і адправіць электронную пошту, наведваюць у інтэрнэт, паглядзець тэлебачанне...»

Увогуле, у «Прамсувязі» ўжо ёсць пэўны вопыт і па вырабе мабільных тэлефонаў. У прыватнасці, прадпрыемства ўжо мае ў сваім багажы мабільны тэлефон «Еўратэф-М», які можа працаваць як звычайны кватэрны тэлефон, і як мабільны. І тут упэўнены, што усё ў іх атрымаецца і з сучасным стаякам. Тым больш, тут збіраюцца выпусціць яго ў супрацьстаўленні з замежнай фірмай «Бел Хуавэй Тэхналоджы», якая працуе ў Беларусі ўжо мае адпаведны вопыт па вырабе такіх тэлефонаў. У далейшым жа на «Прамсувязі» мяркуюць наладзіць выпуск спецыяльных стаячых тэлефонаў (невялікімі партыямі) для людзей з абмежаванымі магчымасцямі (у прыватнасці для людзей са слабым зрокам), для пенсіянераў, а таксама тэлефонаў спецыяльнага службовага прызначэння. Нам жа ўсім, які спажываюцца, застаецца толькі пажадаць калектыву добрых поспехаў у гэтай цікавай справе, якая робіцца на нашым жа агульным карысць.

Увогуле, у «Прамсувязі» ўжо ёсць пэўны вопыт і па вырабе мабільных тэлефонаў. У прыватнасці, прадпрыемства ўжо мае ў сваім багажы мабільны тэлефон «Еўратэф-М», які можа працаваць як звычайны кватэрны тэлефон, і як мабільны. І тут упэўнены, што усё ў іх атрымаецца і з сучасным стаякам. Тым больш, тут збіраюцца выпусціць яго ў супрацьстаўленні з замежнай фірмай «Бел Хуавэй Тэхналоджы», якая працуе ў Беларусі ўжо мае адпаведны вопыт па вырабе такіх тэлефонаў. У далейшым жа на «Прамсувязі» мяркуюць наладзіць выпуск спецыяльных стаячых тэлефонаў (невялікімі партыямі) для людзей з абмежаванымі магчымасцямі (у прыватнасці для людзей са слабым зрокам), для пенсіянераў, а таксама тэлефонаў спецыяльнага службовага прызначэння. Нам жа ўсім, які спажываюцца, застаецца толькі пажадаць калектыву добрых поспехаў у гэтай цікавай справе, якая робіцца на нашым жа агульным карысць.

Увогуле, у «Прамсувязі» ўжо ёсць пэўны вопыт і па вырабе мабільных тэлефонаў. У прыватнасці, прадпрыемства ўжо мае ў сваім багажы мабільны тэлефон «Еўратэф-М», які можа працаваць як звычайны кватэрны тэлефон, і як мабільны. І тут упэўнены, што усё ў іх атрымаецца і з сучасным стаякам. Тым больш, тут збіраюцца выпусціць яго ў супрацьстаўленні з замежнай фірмай «Бел Хуавэй Тэхналоджы», якая працуе ў Беларусі ўжо мае адпаведны вопыт па вырабе такіх тэлефонаў. У далейшым жа на «Прамсувязі» мяркуюць наладзіць выпуск спецыяльных стаячых тэлефонаў (невялікімі партыямі) для людзей з абмежаванымі магчымасцямі (у прыватнасці для людзей са слабым зрокам), для пенсіянераў, а таксама тэлефонаў спецыяльнага службовага прызначэння. Нам жа ўсім, які спажываюцца, застаецца толькі пажадаць калектыву добрых поспехаў у гэтай цікавай справе, якая робіцца на нашым жа агульным карысць.

Увогуле, у «Прамсувязі» ўжо ёсць пэўны вопыт і па вырабе мабільных тэлефонаў. У прыватнасці, прадпрыемства ўжо мае ў сваім багажы мабільны тэлефон «Еўратэф-М», які можа працаваць як звычайны кватэрны тэлефон, і як мабільны. І тут упэўнены, што усё ў іх атрымаецца і з сучасным стаякам. Тым больш, тут збіраюцца выпусціць яго ў супрацьстаўленні з замежнай фірмай «Бел Хуавэй Тэхналоджы», якая працуе ў Беларусі ўжо мае адпаведны вопыт па вырабе такіх тэлефонаў. У далейшым жа на «Прамсувязі» мяркуюць наладзіць выпуск спецыяльных стаячых тэлефонаў (невялікімі партыямі) для людзей з абмежаванымі магчымасцямі (у прыватнасці для людзей са слабым зрокам), для пенсіянераў, а таксама тэлефонаў спецыяльнага службовага прызначэння. Нам жа ўсім, які спажываюцца, застаецца толькі пажадаць калектыву добрых поспехаў у гэтай цікавай справе, якая робіцца на нашым жа агульным карысць.

Увогуле, у «Прамсувязі» ўжо ёсць пэўны вопыт і па вырабе мабільных тэлефонаў. У прыватнасці, прадпрыемства ўжо мае ў сваім багажы мабільны тэлефон «Еўратэф-М», які можа працаваць як звычайны кватэрны тэлефон, і як мабільны. І тут упэўнены, што усё ў іх атрымаецца і з сучасным стаякам. Тым больш, тут збіраюцца выпусціць яго ў супрацьстаўленні з замежнай фірмай «Бел Хуавэй Тэхналоджы», якая працуе ў Беларусі ўжо мае адпаведны вопыт па вырабе такіх тэлефонаў. У далейшым жа на «Прамсувязі» мяркуюць наладзіць выпуск спецыяльных стаячых тэлефонаў (невялікімі партыямі) для людзей з абмежаванымі магчымасцямі (у прыватнасці для людзей са слабым зрокам), для пенсіянераў, а таксама тэлефонаў спецыяльнага службовага прызначэння. Нам жа ўсім, які спажываюцца, застаецца толькі пажадаць калектыву добрых поспехаў у гэтай цікавай справе, якая робіцца на нашым жа агульным карысць.

Увогуле, у «Прамсувязі» ўжо ёсць пэўны вопыт і па вырабе мабільных тэлефонаў. У прыватнасці, прадпрыемства ўжо мае ў сваім багажы мабільны тэлефон «Еўратэф-М», які можа працаваць як звычайны кватэрны тэлефон, і як мабільны. І тут упэўнены, што усё ў іх атрымаецца і з сучасным стаякам. Тым больш, тут збіраюцца выпусціць яго ў супрацьстаўленні з замежнай фірмай «Бел Хуавэй Тэхналоджы», якая працуе ў Беларусі ўжо мае адпаведны вопыт па вырабе такіх тэлефонаў. У далейшым жа на «Прамсувязі» мяркуюць наладзіць выпуск спецыяльных стаячых тэлефонаў (невялікімі партыямі) для людзей з абмежаванымі магчымасцямі (у прыватнасці для людзей са слабым зрокам), для пенсіянераў, а таксама тэлефонаў спецыяльнага службовага прызначэння. Нам жа ўсім, які спажываюцца, застаецца толькі пажадаць калектыву добрых поспехаў у гэтай цікавай справе, якая робіцца на нашым жа агульным карысць.

Увогуле, у «Прамсувязі» ўжо ёсць пэўны вопыт і па вырабе мабільных тэлефонаў. У прыватнасці, прадпрыемства ўжо мае ў сваім багажы мабільны тэлефон «Еўратэф-М», які можа працаваць як звычайны кватэрны тэлефон, і як мабільны. І тут упэўнены, што усё ў іх атрымаецца і з сучасным стаякам. Тым больш, тут збіраюцца выпусціць яго ў супрацьстаўленні з замежнай фірмай «Бел Хуавэй Тэхналоджы», якая працуе ў Беларусі ўжо мае адпаведны вопыт па вырабе такіх тэлефонаў. У далейшым жа на «Прамсувязі» мяркуюць наладзіць выпуск спецыяльных стаячых тэлефонаў (невялікімі партыямі) для людзей з абмежаванымі магчымасцямі (у прыватнасці для людзей са слабым зрокам), для пенсіянераў, а таксама тэлефонаў спецыяльнага службовага прызначэння. Нам жа ўсім, які спажываюцца, застаецца толькі пажадаць калектыву добрых поспехаў у гэтай

□ 2-пакаёвая кватэра ў Станькаве Дзяржынскага р-на, 3-і паверх, 35 км ад Мінска. Побач возера, парк.
Тэл. МТС 854 00 99.

КУПЛЮ

□ Дом у вёсцы да 25 км ад МКАД у любым стане і ў любым кірунку.
Тэл. 8 025 654 81 16.
□ Трактар.
Тэл. 8 044 473 68 90.
□ Прайгравальнік для плагіна-нак.
Тэл.: 8 072 46 20 45, МТС 274 93 79.

ПРыватныя Абвесткі

ПРАДЭЦЦА

□ Дом з усімі выгодамі ў г.п. Казлоўшчына Дзятлаўскага р-на Гродзенскай вобласці.
Тэл. 8 029 619 87 67.
□ Кабыла 7 гадоў. Можна з возам і вурпражжэ.
Тэл. 8 (017) 1842510.
□ Мэбля для віталіны, шэра з карыннымі устаўкамі. 6 асобных найменняў: шафы, антрэсолі, інш.
Тэл. МТС 300 66 24.

□ Дом у Мінскім раёне, участак 0,34 га.
Тэл. 8 (017) 6796790.
□ Касілка конная, сумяшчальная з трактарам, бульбасаджалка 2-радковая.
Тэл. 8 029 699 80 87.
□ Зрубы новыя 6х6.
Тэл.: МТС 854 15 82, Лайф 8 025 918 52 10.
□ Кнігі з хатняй бібліятэкі, вялікі выбар: фантастыка, дзіцячая

Час эксперыменту

Дыскусія

Біяграфіі беларускіх авангардыстаў маглі б паслужыць падмуркам для стварэння раманаў

...Цэнтральны праспект сталіцы. Уявіце: на некалькі кіламетраў уздоўж яго раскінулася выстава неафіцыйнага мастацтва! Імкнучыся паказаць сваю творчасць людзям, беларускія авангардысты выйшлі на вуліцы. Гэта было больш за 20 гадоў таму. Але цікава тое, што «выбух» альтэрнатыўнага мастацтва ў канцы 1980-х гг. зусім не азначаў, што сёння пра яго будзе памятаць...

Самы вялікі парадокс гісторыі (мастацтва) у тым, што чым храналагічна бліжэй да нас пэўны перыяд, тым менш ён вывучаны, тым менш мы ведаем пра яго прадстаўнікоў. Здаецца, што пра мастацтва эпохі Рэнесансу нам вядома значна больш, чым пра беларускае мастацтва апошніх двух-трох дзесяцігоддзяў (хоць ніхто з сучасных гісторыкаў і мастацтвазнаўцаў не жыве ў XV стагоддзі!). Першае даследаванне ўжо не адно стагоддзе, і таму ў ім змаглі з большага разабрацца, а вось другое — гэта таямніца Учарашняга дня, які не паспеў яшчэ нават як след асэнсаваць. Так сталася з беларускім авангардам другой паловы XX стагоддзя. Падпольнае, андэрграўнднае існаванне гэтага мастацтва, якому толькі ў

канцы 1980-х дазволілі «высунуць нос» з падвалаў і паддашкаў, паспрыяла таму, што сярэднястатыстычны беларус сталага веку і не здагадавацца нават пра беларускі мастацкі нонканфармізм. Што ўжо казаць пра маладое пакаленне, якое не жыло ў тыя неспакійныя часы жорсткай цензуры і панавання сацрэалізму. Так і мне, якая нарадзілася бадай у канцы «перабудовы», сёння вельмі складана разабрацца ў беларускім авангардзе 80—90-х гг. XX ст. Таму што пра тагачасных авангардыстаў мала інфармацыі: амаль не праводзіцца выставы, якія б прэзентавалі тое мастацтва, шмат работ наогул знішчана, а астатняя частка раскідана па прыватных калекцыях і не каталогізавана. Беларусы не маюць ніякага альбома агульнага зборніка артыкулаў, дзе можна было б прачытаць пра гэты мастацкі кірунак, даведацца пра грамадскі рэзананс, які вялікаў беларускі авангард у свой час. Беларускі авангард — наша terra incognita... Гэта і ёсць праблема. Першым крокам да яе вырашэння стала дыскусія ў мінскім Музеі сучаснага выяўленчага мастацтва, натхнёная ўнікальнай выставай.

Уладзімір АКУЛАУ «Абракс генерала».

Воўга РыБЫЧЫНСКАЯ, супрацоўнік Музея сучаснага выяўленчага мастацтва: — Выстава з калекцыі Андрэя Плясанава паслужыла штуршком для развагаў: што такое, наогул, феномен беларускага авангарда; наколькі правамерна ўжываць словазлучэнне «беларускі авангард» у дачыненні да мастацтва таго часу. Нехта гаворыць, што гэта ўсё-ткі андэрграўнд, неаавангард, нонканфармізм... Я прычыплюва лічу, што гэта менавіта авангард, таму што гэта такі пераходны, пераломны этап, які здзейсніўся ад андэрграўнда, але далей ні да чаго не прывёў...

Воўга АРХІПАВА, супрацоўнік Нацыянальнага мастацкага музея Беларусі: — Авангардныя мастакі змянілі ўсе ўяўленні пра мастацтва. Без іх, напэўна, мы б не ведалі таго, да чаго сёння ўжо прывыклі. Новы від творчасці, новы тып мастака, новы спосаб стварэння. Яны змянілі сітуацыю ў мастацтве канца XX — пачатку XXI стагоддзя. Шмат з іх засталіся забытымі. Бо яны, як правіла, не былі членамі Саюза мастакоў, не мелі званняў народных мастакоў, залучаных дзеячаў. Пра большую частку з іх мы вельмі мала ведаем: як склаўся іх лёс, які яны развіталіся. Многія з'ехалі за мяжу, многія ўжо памерлі...

Наталія ШАРАНГОВІЧ, дырэктар Музея сучаснага выяўленчага мастацтва: — Наша задача — выцягнуць на паверхню невіднае. Спачатку выцягнуць, потым даць людзям асэнсаваць, што гэта было. А ўжо наступным крокам будзе — навуковае абмеркаванне. Займацца найноўшай гісторыяй беларускага выяўленчага мастацтва павінен сапраўды Музей сучаснага выяўленчага мастацтва. Наш музей ствараўся менавіта для таго, каб мы навукова асэнсавалі тое, што адбывалася ў апошнія дзесяцігоддзі. Выстава «Беларускі авангард 1980—1990-х гг.» паказвае карані беларускага сучаснага канцэптуальнага мастацтва. Тады з'явіліся першыя парасткі, якія трансфармуюцца ў творчасці цяперашніх канцэптуальных мастакоў: Руслана Вашкевіча, Сяргея Кірушчанкі, Волгі Сазыкінай... Сённяшняе мастацтва з'яўляецца лагічным працягам эксперыменту канца мінулага стагоддзя. Проста мы не можам пакуль дакладна ўзнавіць гэтую абумоўленасць, таму што ў нас нестae інфармацыі. Мы будзем надалей вывучаць беларускі авангард.

Ларыса ФІНКЕЛЬШТЭІН, мастацтвазнаўца, арт-дырэктар аўтарскай некамерцыйнай галерэі «Брама»: — Што датычыцца тэрміну — гэта пытанне вельмі спрэчнае. Сам тэрмін «авангард» ніякага дачынення да мастацтва не мае. «Авангард» — наперадзе сёння. Тое, што рускае мастацтва пачатку стагоддзя, абсалютна ўмоўна, як віцеевая школа, як парэжская школа — гэта насамрэч ніякія не школы, таму што ўсярэдзіне гэтых «школ» былі абсалютна розныя мастацкія стылі — паішло на захад-усход і зрабіла сённяшняе сучаснае мастацтва, гэта ўсё адно не авангард, таму што ўсярэдзіне гэтага авангарда былі розныя стылявыя кірункі. І калі гаварыць пра стыль, то гэта, хутэй, нонканфармізм. Неафіцыйнае беларускае

мастацтва другой паловы XX ст. адчувала сябе не столькі першым, новым і авангардным, колькі працягам традыцый неафіцыйнага мастацтва, мастацтва дзеля мастацтва, мастацтва мастакоў, а не заказчыкаў. Яно проста атрымала іншае ўвасабленне. І таму стала беларускім авангардам. Але трэба разумець, што гэта абсалютна не стыльовае азначэнне...

Ала ПАГІЛЬСКАЯ, маістр гуманітарных навук:

— Вельмі складана рэфлексіваваць, калі мы так мала бачылі. Усяго адну дзве экспазіцыі. Мы не ведаем, што захавалася, дзе гэта можна знайсці, як паглядзець. Вось у Літве, напрыклад, цяпер ярка ідзе хваля асэнсавання літоўскага і, дарчы, беларускага познесаваецкага мастацтва. Яны выдаюць шмат каталогаў, альбомаў, артыкулаў, робяць выставы, яны гэтым займаюцца. І могуць сабе дазволіць зрабіць выставу, напрыклад, «Як рэпрэзентавалася жанчына ў літоўскай познесаваецкай мастацтве», таму што ў іх сабрана ўся магчымая інфармацыя, яны могуць ёй аперываць, карыстацца. Рэфлексія, датычны мастацтва, магчымая толькі тады, калі збролена першапачатковая праца па каталагізацыі, апісанні, калі з'ява насамрэч становіцца публічным феноменам, а не феноменам прыватных калекцыяў. Для таго, каб гэты мастацтва стала бачным, шмат культуролагаў, мастацтвазнаўцаў, музейных супрацоўнікаў павіны прыкласці шмат намаганняў па каталагізацыі гэтага феномена. Я нават феноменам гэтага яшчэ не назвала б. Мне здаецца, што перш чым сцвярджаць, што меў месца такі феномен, мы павіны яго пабачыць. А пакуль што мы бачылі толькі зусім невялікія фрагменты.

Воўга ШПАРАГА, філосаф, сацыяльны тэарэт:

— Я праводзіла даследаванне, абпіраючыся на ўжо напісаныя тэксты. Аспрабавала сабраць у адзін тэкст усю інфармацыю пра той перыяд, і акрэсліла яго як «эпоху індывідуальнага самавызначэння аўтара». Мастакі, якія пісалі ў 80—90-я гг. супрацьпастаўлялі сябе сваёму часу, але яны не рабілі сапраўдных калектыўных выставаў, яны стараліся некажэ раз заявіць пра сябе, знайсці нейкую сваю мову, вырашалі дэталічней да нейкай школы ці адмежавана наадварт. Мне падалося, што гэтая ўстаноўка на індывідуальнасць — ключавая. І тады я прыйшла да высновы, што ў другой палове 1990-х гг. не адбылося пераўтварэння формы індывідуальнага самавызначэння мастака ў форму актуальнага мастацтва ў сучасным разуменні, я гэта назвала — інстытут. Таму не ўзнікла інстытута сучаснага мастацтва, які падразумявае іншую арганізацыю. Вось тое, што мы сабраліся на абмеркаванне — якраз і ёсць элемент сучаснага актуальнага мастацтва, калі творы не проста вывешваюцца, а з'яўляюцца часткай дыскусіі, камунікацыі, падчас якой мы прыходзім да нейкай высновы. Камунікацыйны элемент узаемадзеяння з

Віктар ШЫЛКО «Каляды», канец 80-х.

публічнасць. Яны занадта шмат чакалі ад дзяржавы, не было альтэрнатывы Акадэміі мастацтваў... Цікава, што многія мастакі, якія пачыналі тады, — Ігар Кашкурэвіч, Воўга Сазыкіна, Артур Клінуў — адышлі да авангарда, таму што Малевіч быў настолькі значнай для іх фігурай, што яны неяк у тыя гады арыентаваліся на авангард у зыходным разуменні і сябе таксама ўмоўна абзначалі авангардам другой хвалі. Але тут узнікае новае пытанне: для чаго мы хочам гэтую з'яву абзначыць тым ці іншым тэрмінам? Мы павіны разумець, што гэта патрэбна для таго, каб пачаць гістарызаваць беларускае найноўшае мастацтва. І не трэба думаць, што ў нас нейкія больш складаныя праблемы, чым у суседніх краінах...

Вера САВІНА, журналіст, кінасцэнарыст:

— Маім сябрам быў мастак Лёша Ждануў... А вы пра мастакоў гаворыце, як пра нейкіх абстрактных персанажаў. Насамрэч, калі мы даведаемся пра іх нешта такое жывое, чалавечае, гэта вельмі пашырае ўспрыманне. Лёша Ждануў быў вельмі камунікабельны чалавек, толькі да аб'ектаў сваёй камунікацыі ён ставіўся вельмі выбіральна. І калі мы гаворым, што гэта нонканфармізм, то гэта не толькі ў мастацтве яны сябе выявілі, але і ў ладзе жыцця. Таму нельга казаць, што яны некамунікацыйныя і павіны былі стварыць інстытут — гэта было немагчыма.

Воўга ШПАРАГА:

— Сапраўды, адным з кірункаў працы павіна стаць апісанне жыцця гэтых людзей, інтэрв'ю з імі, стварэнне біяграфіі,

успамінаў. Тое, што асабіста я пачула падчас інтэрв'ю — гэта такія неверагодныя гісторыі, што яны маглі б паслужыць падмуркам для стварэння раманаў!

Ірына САЛАМАЦІНА, незалежны менеджар арт-праектаў:

— Мне здаецца, што прыйшло новае пакаленне людзей, якое нічога не ведае пра 1970—1990-я гг. Калі васьмь у мінулым годзе Руслан Вашкевіч ініцыяваў Беларускі павільён 53-га Венецыянскага біенале, пасля якога прадстаўніца галерэі «У» падніме тост і кажа: «Мы зрабілі гэта ўпершыню!», я падыходжу да Селіханавы і кажу: «Косця, ты што, не памятаеш, што было ў 80—90-х, хіба гэтага ўсяго не было?» А ён адказвае: «А яны гэтага не ведаюць, які гэтага не бачылі!»

Аляксандр РАДАЕЎ, калекцыянер:

— У чым галоўнае адрозненне найноўшага беларускага мастацтва ад таго ж расійскага? Не палічыце за цынзм, але ў тым, што там гэтая сфера даўно камерцыялізавана. Вакол мастацтва там рухаюцца вялікія грошы. Ёсць куратары, таварыствы і групы калекцыянераў. У многіх маскоўскіх мастакоў, якія знаходзяцца ўсярэдзіне мастацкага рынку і звычайна з калекцыянерамі, няма ніводнай свабоднай работы ў майстэрнях. Прычым яшчэ ненапісаных. Ім грошы наперад плаціць. І ўсе гэтыя альбомы і зборнікі, якім мы зайздросцім і пра якія марым, выдадзеныя не на дзяржаўныя грошы, а на грошы калекцыянераў і мецэнатаў, якія ў мастацтва грошы ўкладаюць. Пакуль у нас не будзе агульнасці людзей, якія не толькі зрабавілі грошы, але хацелі б іх уклаці ў беларускае мастацтва, — нічога не атрымаецца...

Ірына САЛАМАЦІНА:

— Сапраўды, чаму б не паспрабаваць стварыць нейкі альтэрнатыўны дзяржаўны дыскус. Мне здаецца, што дзяржава хутка падцягнеца — калі будзе 50—70% прыватнага ўдзелу, пачнецца абсалютна іншая размова...

А ведаеце ў чым, на маю думку, яшчэ адна праблема? У тым, што абмяркоўвалі беларускі авангард людзі, якія і так некарыянтна ў гэтай з'яве, ведаюць пра яе існаванне. Крыўна, калі веды пра беларускі авангард не стануць здабыткам кожнага. Зрабіць так, каб усё нацыя даведалася пра тое, што ў нас такое было, — раптам немагчыма. Але можна стварыць умовы для таго, каб людзі з гэтым сутыкліся, каб у грамадстве знік прагал, у які патрапіў беларускі авангард.

Воўга ЧАЙКОЎСКАЯ.

Экслібрис «Звяды»

Напамін пра сучаснасць

Кусяноў, М. С.
Хмель каля вольхі: раман — Мінск: Маст. літ., 2010. — 240 с.

У спрэчках пра сучасную літаратуру адным з галоўных клопатаў застаецца вырашэнне пытання, а ці з'яўляюцца творы прозы і паэзіі адлюстраваннем рэчаіснасці, у якой мы жывём. Пытанне пачынае, здаецца, насіць рытарычны характар. Ужо і крытыкі самотна пазяхаюць, калі заходзіць гаворка кшталту: «Дзе, у якім творы, з канца XX — пачатку XIX стагоддзя наш сучаснік — вясковец, гараджанін...?» У усё ж такія творы ёсць. У «Мастацкай літаратуры» пабачыў свет раман Міколы Кусяноў «Хмель каля вольхі» (сам пісьменнік, на жаль, ужо не пабачыць публікацыю асобнай кнігі). Раман — завяршэнне «сямейнай хронікі», якая складалася дагэтуль з твораў «Явар з калінаю» і «Арляк і зязюля». У свой час за гэтыя раманы Мікола Кусяноў быў адзначаны Дзяржаўнай прэміяй Рэспублікі Беларусь.

«Хмель каля вольхі» — расповед пра маладога чалавека, унука Гаркушы Валянціна. Хлопец гадуецца ў дзеда з бабай у вёсцы. Маці выйшла замуж за высокага партыйнага работніка, які пад рознымі прычынамі не прымае пасынка. Валянцін вырастае разумным, сімпатычным, але неўтаймаваным юнаком. Прыходзіць час ісці ў войска. І дзед, і маці, які ўмеюць, як ім падказвае ўласная жыццёвая практыка, уласнае сэрца, спрабуюць адвесці ад унука і сына пагрозу службы ў Афганістане. Ды нічога не атрымліваецца. Валянцін трапляе ў Афганістан, адкуль ён не вяртаецца. Сямейная трагедыя сплучана з вялікай усёбеларускай бядою — чарнобыльскай катастрофай, якая асабіста страшнай навалай прайшлася па родных мясцінах лесніка Гаркушы.

Раман вызначаецца дынамічнасцю, сацыяльнай, маральнай завостранасцю многіх пытанняў жыцця, якія ў творы вырашаюцца на дастойным мастацкім узроўні. Будзем спадзявацца, што літаратурная крытыка і чытач заўважыць кнігу «Хмель каля вольхі». Дарчы, пра назву... Была ж некалі папулярная такая песня: «Там ля броду, ля вольхі / Віўся хмель маладзенькі. / А прыгожы малойчык / Увайсаў ля дзеўкі. / Шляха хмель: «Мая вольха, / Ад цябе я нікуды.» / А малойчыка дзеўка / Праважае ў заркуты...» Упэўнены, што тым чытачам, хто ўпершыню сутыкнецца з творчасцю Міколы Кусяноўка, заходзяча звярнуцца і да папярэдніх раманаў трылогіі: «Явар з калінаю» і «Арляк і зязюля».

Мікола БЕРЛЕЖ.

Фота Алегора КЛЕШЧУКА

ВІРАЖ НАД ПОЛЕМ

ПАЖАР У ІНТЭРНАЦЕ Ў БАБРУЙСКУ

Падраздзяленні МНС выратавалі 5 чалавек з дыму і 25 эвакуавалі.

9 ліпеня увечары здарыўся пажар у інтэрнаце ААТ «Бабруйскі домабудуўнічы камбінат» на вуліцы Інтэрнацыянальнай. Згарэў пакой на 2-м паверсе, дзе жылі 38-гадовага жанчына і яе 7-гадовая дачка. На момант пажару яны з'ехалі ў вёску да сваякоў, а прычынай стала, паводле папярэдніх інфармацый Магілёўскага абласнога УМНС, пакінутая ўключанай электраплітка.

На пажары працавалі 11 адзінак тэхнікі. Выратавальнікі прабіраліся скрозь шчыльнае задымленне на другім паверсе і вышэй. Пляч чалавек удалося вывесці з дыму з дапамогай дадатковых масак, якія далучаюцца да працоўнагаў выратавальнікаў і даюць магчымасць дыхаць чыстым паветрам. Пажар ліквідавалі, у выніку яго пацярпелі не людзі, а маёмасць у пакоі, якая ўся знішчана.

Прэс-сакратар Магілёўскага УМНС Юрый МЯТЛІЦКІ звярнуў увагу на тое, што інтэрнат, дзе адбыўся пажар, не абсталяваны сучаснай сістэмай перадачы вестак аб надзвычайных здарэннях «Маланка». Пажарная сігналізацыя ў інтэрнаце спрацавала на пульт вахцёра, які вы-

Лясны арсенал

67 адзінак знойдзенай чорнымі капальнікамі зброі ў асартыменце перададзена для аб'яшчвання спецыялістам ваеннай часці 5525 Гомеля.

Супрацоўнікі гомельскага ўпраўлення па барацьбе з арганізаванай злачыннасцю знайшлі ў 5 кіламетрах ад вёскі Даброўска Жлобінскага раёна прыхаваныя боепрыпасы часоў Вялікай Айчыншай: 22 гранаты, 32 артылерыйскія снарады і іншыя небяспечныя знаходкі. Зараз міліцыя шукае тых, хто мог праводзіць несанкцыянаваныя раскопкі ў месцах былых баёў.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

Фота МНС.

CREDEX BANK ЗАО «Кредэксбанк» ул. Некрасова, 114, 220068, г. Минск, Республика Беларусь

БУХГАЛТЕРСКИЙ БАЛАНС Наименование статьи (в миллионах белорусских рублей) на 1 июля 2010 и на 1 июля 2009

ОТЧЕТ О ПРИБЫЛИ И УБЫТКАХ на 1 июля 2010 Наименование статьи (в миллионах белорусских рублей) на 1 июля 2010 и на 1 июля 2009

СОНЦА

Сонца — небасная сьвятля, якое ў большасці культур выступае асноўным сімвалам стваральнай энергіі, крыніцай цяпла і святла.

- Сонца заўсёды лічылася свяшчэнным. Сонца, месяц і зоркі былі першымі божствамі старажытных славян.

Аксана КАТОВІЧ, Янка КРУК.

Усімкінемся!

Па выніках чэмпіянату свету па футболе прысвоены тытулы: Іспанія — чэмпіён свету па футболе, Уругвай — чэмпіён свету па валейболе, Галандыя — чэмпіён свету па каратэ.

СКАНВОРД

Складу Андрэй Міхайлаў. Crossword puzzle grid with clues in Belarusian.

СЕННЯ

Месяц Маладзік 11 ліпеня. Месяц у сузор'і Льва. Сонца ўсход, захад, даўжыня дня.

Надвор'е на заўтра. Weather forecast for various cities including Minsk, Grodno, and Brest.

Буйны скарб рымскіх манет знайшлі ў Англіі

Брытанскі скарбашукальнік Дэвід Крысп Рэскапаў у графстве Самерсет на паўднёвым захадзе Англіі выявіў лігняную пасудзіну з 52503 рымскімі манетами III стагоддзя нашай эры.

Духмяны тытунь — экзатычная шкода

Замежныя паездкі адкрылі для нашых турыстаў новае захапленне — курэнне кальяна. Кальян можа прывесці да ўласнага выкарыстання ці дарыць сябрам.

Курэнне: рак, бесплоднасць і г. д.

Тытунь і тытунёвы дым утрымліваюць звыш 3000 хімічных злучэнняў, некаторыя з якіх з'яўляюцца канцэрагеннымі, здольнымі пашкоджаць генетычны матэрыял клеткі і выклікаць рост ракавай пухліны.

13 ліпеня

1260 год — воіска Вялікага княства Літоўскага разграмілі крыжаносцаў Лівонскага і Тэўтонскага ордэнаў на возеры Дурбе.

Шлях на Грунвальд

БЕЛАРУСКІЯ РЫЦАРЫ ВОЗЬМУЦЬ УДЗЕЛ У РЭКАНСТРУКЦЫІ БІТВЫ НА ГРУНВАЛЬДСКІМ ПОЛІ

9 ліпеня яны накіраваліся ў Беласток, дзеся гэтага Міністэрства культуры падтрымала айнавыя рыцарскія гурты фінансава.

